

פרוטוקול שירותי משרד בע"מ

ירושלים: טל': 02-6234851, טל'/פקס': 02-6248660, חל-אביב: טל': 03-5620417/8, פקס': 03-5626105, חיפה: 04-8629259, טל'/פקס': 04-8629258

חתימה מטעם

אגודת העתונאים

אסיפה כללית

מיום 23.9.97

מיגוון שירותי פרוטוקול

- * רישום פרוטוקולים בוועידות, בוררויות, בתי משפט
- * הקלטות ופיענוח סרטים וקסטות
- * תירגומים מקצועיים בכל השפות
- * אספקת כח אדם מקצועי משרדי וטכני
- * הדפסות על מחשב
- * הדפסות על לייזר

למשלוח דואר: רח' דיסקין 3, ירושלים 91022

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית, מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

צד א'

ר. גוטרמן :

ערב טוב רבותיי, על פי תקנון האגודה, האספה נדחית, פתיחתה נדחית בחצי שעה, והיא תהיה חוקית בכל מספר משתתפים, תודה.

ערב טוב לחברים, אני מבקש להודות לחברים המעטים אבל הנבחרים, שטרוו והגיעו לכאן, אנחנו נמתין עוד, להערכת מספר דקות עד שיגיע היועץ המשפטי לממשלה. בינתיים אנחנו נתחיל באספה לפי סדר היום המתוכנן ורק למען הפרוטוקול, האספה כרגע חוקית בכל מספר משתתפים כיוון שאנחנו הכרזנו על פתיחתה לפני חצי שעה ובהתאם לתקנון כעבור חצי שעה, האספה מקבלת תוקף חוקי בכל מספר משתתפים שנמצאים כאן. אני מבקש בראשית דבריי להודות לוועדה המכינה של האספה הכללית, יחקזאל אבירם, ליאורה הניג ואפרים סטן. על פי המלצת הוועדה המכינה, אני מבקש את אשורכם כמקובל למנות יושב ראש לאספה זו, והוועדה המכינה המליצה על חברינו דוד פיאנס, והייתי מבקש את אשור החברים או אם אין התנגדות, אני לא רואה התנגדות, אם כך אני מבקש את דוד פיאנס לתפוס את מקומו ולנהל את הישיבה מרגע זה והלאה, לפי הסדר יום.

ד. פיאנס :

תודה רבה, זה מקרופון לפי מידה, טוב אנחנו נגש להתחיל בסדר היום כדי שנספיק עד שיבוא דר' רובינשטיין, נעבור על חלקים... אני מזמין את יו"ר האגודה, אריה אבנרי, לפתוח את האספה.

א. אבנרי :

ערב טוב, בראשית דבריי אני רוצה להביע צער על שבאספה הכללית השנתית של אגודת העתונאים, משתתף מספר

רשות מועט

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

בעתונאים, לא בחופש הבטוי ולא בחסיון העתונאי ועל רקע זה גם היו מגעים לפי המשלחת ולפי משרד המשפטים...השר, ואנחנו הבענו את דעתנו על החסיון ועל הצורך לשמור עליו. אני עוד רוצה לגעת בשתי נושאים, אני רוצה פשוט לקצר, יש היום נושא שקשור במצב הכספי של אגודת העתונאים, רזי ירחיב את הדיבור על כך, מנכ"ל האגודה, אבל המצב הכספי של אגודת העתונאים והרצון שלנו גם לסייע לעתונאים, במאבקים ולקראת מה שיקרה וגם לאור העובדה, שכאן כל האזור הזה משנה את פניו, ממרכז השלום ואילך כל דרום הקריה, נחייב גם את בית סוקולוב להשתלב במערך הבנייה ואחרי, שכמובן דאגנו שבית סוקולוב עצמו יהיה בית לשימור, ואיש לא יגע בו, אבל כרגע אנחנו מדברים על האגף האחורי.

ולכן כנראה, שאני לא יודע, אם הועד הנוכחי שמסיים את תפקידו בסוף שנה זו יספיק לטפל בנושא הזה, אבל אני רוצה, שתדעו לכם שהנושא הוא אקטואלי והועד הבא שיבחר בינואר שנה הבאה, יצטרך בעזרת כל החברים ולשם כך, אנחנו נצטרך לדאוג לכך שכל חברי האגודה יהיו שותפים להחלטה, לא קומץ שיבוא לאספה זו או אחרת, אנחנו נדאג שכל חברי האגודה יהיו שותפים להחלטה, כי זו החלטה שתקבע את דמות האגודה ותהיה קשורה לכל אחד מאתנו בשנים הבאות.

והנושא האחרון שרציתי לגעת בו, זה הנושא של החוזים האישיים. אני רוצה שתדעו לכם, שמאז האספה האחרונה המצב הולך ומחמיר, במעריב כבר יש רב מוחלט של בעלי חוזים אישיים, בהארץ כבר מזמן, ובידיעות אחרונות גם כן, כבר חצו את הגבול של החמישים אחוז, או סביב החמישים אחוזים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

וכולנו צועדים עכשיו בדהרה לקראת זה, שהחוזים האישיים היו צריכים להיות רב בקרב ציבור העיתונים.

אגודת העתונאים עושה את מיטב מאמציה, מירב מאמציה כדי לנסות לבלום את התופעה, לפחות לווסת אותה ובין היתר, אנחנו בישיבת ההחלטות, שאתם תראו לאחר מכן, אנחנו דאגנו גם שבעלי החוזים האישיים, מצד אחד אנחנו לא רוצים חלילה לפגוע ביצוג שלהם אבל מצד שני אנחנו רוצים שבעלי החוזים האישיים לא יהיו גם מעורבים בקביעת תנאי שכרם ועבודתם של העובדים, יוסי שלום לך שב, שבעלי החוזים האישיים לא יהיו קשורים בקביעת תנאי שכרם של בעלי ההסכמים הקבוציים.

אני רוצה להודות לסיום, לרזי ולמלי שהם עושים מלאכת קודש קשה בתנאים בלתי נסבלים לפעמים, ומשמשים ציר מרכזי בפעילות האגודה ובסיוע לוועד העובדים, תודה רבה.

ד.פיאנס:

אני מזמין את מנכ"ל האגודה, רזי גוטרמן לדווח.

ר.גוטרמן:

אז שוב, ערב טוב לחברים ואני מצטער, אני מצטער באותה מדה של צער ואולי אף יותר, כמי שמעורב בעשייה היומיומית, כפי שהביע צערו אבנרי על המספר הדל של המשתתפים, כיוון שבכל אופן אנחנו עומדים היום בשלהי השנה שהייתה, אולי הקשה, המסוכנת, הסוערת ביותר שידעה התקשורת מעודה, ואני הייתי מצפה שלפחות אותם עשרות חברים שבשנה האחרונה בגלל המציאות שנקלעה אליה התקשורת והמציאות שהם עצמם נקלעו אליה במערכות העיתונים, ברדיו, בטלוויזיה וקבלו סיוע והדרכה, גם הדרכה משטפית ואחרת, גם

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

בנושא פנסייה, גם בנושאים משפטיים, אני הייתי מצפה שכחלק מהכרת התודה שלהם הם היו מפגינים פה נוכחות ואני שוב, צר לי שהם לא הגיעו לכאן.

כפי שאמרתי, אנחנו מקיימים את האספה בשלהי השנה הקשה ביותר שהיתה מעודה לתקשורת הישראלית. מעולם בעבר לא הסיתו נגדנו בצורה כל כך ברוטאלית, לא צעקו מעולם "מוות לתקשורת" לא הכו עתונאים ולא הפכו גם ניידות שידור.

מעולם בעבר לא נזקקו עתונאים ברשות השידור לצאת למשימות דווח כאשר הם מלווים במאבטחים או בשומרי ראש צמודים.

זו גם הייתה שנה קשה מאד של ריכוזיות מסוכנת ובעלות צולבת בתקשורת, הייתה מלחמת רייטינג, לעתים מלחמה מכוערת, צהבהבות ולצערנו גם מסחור זול של התקשורת.

זו הייתה תקופה ועדיין אנחנו בעצומה של תקופה של אבטלה קשה של עתונאים, שנפלטו תחילה מעל המשמר אחר כך מדבר, מהעתון טלגרף, מעתוננים אחרים שנסגרו. ואתם עתונאים מובטלים לצערנו הרב, חרף נסיונות שלנו להעביר אותם הסבה מקצועית לרדיו ולטלוויזיה חלקם לא נקלטו בעתונות, חלקם חי תקופה ממושכת מדמי אבטלה וחלקם נאלץ לעשות הסבה מקצועית למקצועות אחרים.

זו היתה גם שנה קשה של אותם חוזים אישיים די משפילים, שדווח עליהם גם אבנרי ותופעה מדאיגה שהתרחבה והיא הטשטוש המביך בין מותר לאסור באטיקה עתונאים ובפרסומת מסחרית וכוונתי לאותם עמיתים שלנו שבעבור בצע כסף לא בחלו להשתתף בכל מיני פרסומות ותשדירים בניגוד מוחלט לכללי האתיקה העתונאית.

יש לנו בעיה חמורה של תדמית ודימוי ורמסורת מטה המארק

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

שהקימה אגודת העתונאים, היא פעלה בנסיון לשפר גם את התדמית הזאת ובעיקר נגד כל הגילויים של ההסתה והאלימות. אנחנו הוצאנו כפי שאמר אריה, עשרות הודעות לעתונות וראשי האגודה התראיינו בכלי התקשורת וערכנו מסיבת עיתונאים ויצאנו במקפיון, מי שראה ומי שעוד זוכר, בהתחלה "העם נגד עויינות לתקשורת" אחר כך "די להסתה נגד התקשורת" סטיקרים שדוקא תפסו וחולקו ואנשים נתרמו, תרמו למאבק.

התגובות היו חיוביות אני מוכרח לומר, קבלנו גם עשרות רבות של פקסים מאותם מודעות שפורסמו בעתוננים של תמיכה, אנשים שהביעו תמיכה במאבק שלנו, ואנחנו חשים בתקופה האחרונה מעין שביתת אש, אולי הפסקת אש, אולי זה נכונות יותר לדו קיום בשלום ואותם גילויים של אלימות מילולית ואותם גילויים של הסתה, שבאו מהטופ שבטופ דרך אחרון השרים, אנחנו לשמחתנו עדים לאיזה שהיא תקופה של רגיעה, אבל בשטח, בשטח קיימת עדיין עויינות בסיסית ואנחנו חייבים להמשיך ביוזמות כנגד העויינות הזאת.

בנושא הזה הרשו לי להציע הצעה, מה שנקרא פעולת שטח ולא רק מילים, לדעתי אנחנו צריכים ליזום פעולות הסברה נרחבות בעקר, בעקר בקרב בני נוער, תלמידי בתי ספר עממיים ותיכונים ובקרב חיילים כדי להדגיש בפני אותם גורמים צעירים את הסכנות, שבעויינות לתקשורת ואת החשיבות של חופש עתונות ושמירת ערכי הדמוקרטיה.

אפשר לגייס למבצע הזה גם את המכון לדמוקרטיה או את האגודה לזכויות האזרח או כל גורם ציבורי אחר, שמבין את חשיבות הנושא. ואני מציע כאן וגם בהצעות ההחלטה אני

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

מבקש לכלול את זה יותר מאוחר, שאנחנו נגייס לפרוייקטים שלנו עתונאים מהתקשורת הכתובה והאלקטרונית וגם נעשה מאמץ לגייס את אותם, מה שהציבור מכיר כסופר סטארים, שיסייעו לנו לשיפור התדמית, שיעברו בבתי ספר, במחנות צה"ל וננסה ליצור אולי אוירה מחודשת.

יש איזה פרדוקס מסויים שמצד אחד, פרדוקס שקשה מאד להסביר אותו, בין התדמית. אני רוצה לקבל היועץ המשפטי לממשלה בקשה, אדוני היועץ המשפטי אתה תרשה לי לסיים את דבריי ואחר כך אנחנו נזמין אותך.

ובכן, כפי שאמרתי כיוון שבשטח עדיין קיימת עוינות, ועוינות די שורשית כלפי עתונאים, הרי שאני חושב שאנחנו צריכים לעבור לפעולות יזומות בשטח וכפי שהצעתי, אנחנו צריכים ליזום פעולת הסברה נרחבות בעקר בקרב בני נוער וחיללים, כדי להדגיש את הסכנות שבעוינות לתקשורת ואת חשיבות חופש העתונות ושמירת ערכי הדמוקרטיה.

אפשר לגייס למבצע הזה גם את המכון לדמוקרטיה או את האגודה לזכויות האזרח או כל גורם צבורי אחר, שמבין את חשיבות הנושא, אני גם מציע ונכלול זאת בפרק של ההצעות לסיכום האספה, נגייס לפרוייק שלנו, לפרוייקט ההסברה הזה עתונאים בכירים מהתקשורת הכתובה והאלקטרונית, כי מה לעשות, לעתים אותם סופר סטארים יש להם אפשרות לסלול מסילות לליבות אותם חבר'ה צעירים יותר מאשר עתונאים בלתי מוכרים.

והכוונה היא שאותם עתונאים מהתקשורת הכתובה ומהתקשורת האלקטרונית יסייעו לשפור תדמית התקשורת והעוסקים בה, אגב יש פרדוקס שהתחלתי לדבר עליו קודם ושלחני ונתן רעצם

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

להסבר, בין התדמית והדמוי שיש לתקשורת ולעוסקים בה בצבור, והרי בכל הסקרים אנחנו נמצאים למטה בתחתית. יש פער עצום בין אותה תדמית לבין הרצון והשאיפה של צעירים ללכת וללמוד תקשורת, ובתי הספר לתקשורת מוצפים במאות פניות, שהם חייבים לעשות סלקציה כדי לקבל רק את המובחרים.

אני ברשותכם אגע עכשיו בכמה מלים בנושא בית סוקולוב, לפני שאמסור את רשות הדיבור לאורח שלנו, מר רובינשטיין. ובכן, בית סוקולוב, באפריל מלאו ארבעים שנה להווסדו ואנחנו כמובן, במשך השנים והחברים רואים זאת, דאגנו לשפץ ולתחזק ברמה גבוהה את הבית כדי שיהיה לנוחיות החברים, שלרבים מאתם זה בית שני.

אנחנו לצערנו, דוקא השנה נחתה עלינו כאן דרישת תשלום אבסורדית, שימו לב, של מליון ורבע שקלים ממנהל מקרקעי ישראל, זאת דרישה לתשלום עבור דמי חכירה עבור השטח, שבו נמצא בית סוקולוב ולדרישה הזו אין כל הצדקה, כיוון שבשנים עברו שלמנו כארבע עשרה אלף שקל לשנה. ואנחנו פועלים עכשיו במשורים שונים כדי לבטל את רוע הגזרה הזאת.

יש לנו בעיה נוספת והיא הנסיגה הברורה שהיתה בהכנסות הבית מאותו מקור הסטורי, רבותי זה מפריע גם לנו וגם לאנשים שרוצים לשמוע, אתם מוכנים להצטרף? אני אומר שיש לנו בעיה בתזרים ההכנסות ממקור שהיה מקור בטוח במשך שנים והוא מוסד מסיבות העתונאים.

המוסד הזה נעלם לצערנו, בהדרגה בשנים האחרונות והוא למעשה הולך ונעלם מהנוף. במשך שנים המוסד הזה שמש כזרוע

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

גלותנו" כלומר, זה נמוק מספיק מדוע הגלות מתארכת. השבוע גם יחול של החפץ חיים, זד"ל, אתם יודעים רב לטאי מהדור, מגאוני הדור שקדם לשואה, והוא הקדיש חלק גדול מחייו הארוכים למאבק למען שמירת הלשון, מאבק בלשון הרע. ספר חפץ חיים שנכתב בעילום שם, היה על שם הפסוק, "מי האיש שחפץ חיים" ונאמר בהמשך "נצור לשונך מרע" כתב גם ספר שמירת הלשון. והוא ודאי לא חלם על מה שאנחנו רואים בתקשורת של היום, וגם הגאון מוילנא, שמאתיים שנה מלאו עכשיו לפטירתו, ובדורות שלפניו, הרמח"ל, בעל מסילת ישרים.

מדוע אני בחרתי לפתוח באלה? לא רק מפני שאנחנו בחודש אלול, בימי חשבון הנפש לפי המסורת שלנו, אלא כדי להצביע על כך, שבעיות של אתיקה בפרהסיה הציבורית, העסיקו אישים הוגים, עוד בדורות קודמים בשעה שהיתה עדיין רחוקה, כרחוק מזרח ממערב, מהתפוצה הענקית של מידע שמועבר על ידי התקשורת האלקטרונית, הכתובה בזמן הזה. תפוצה שמעצימה את הרגישות של הנושאים שעליהם אנחנו נדבר.

ארועי הזמן האחרון גם הבליטו את הבעיות, הפולמוס סביב הצלמים, בעניין התאונה, שבה מצאה את מותה הנסיכה המנוחה דיאנה, צילומי הכלה שחתנה והוריו נספו בתאונה בדרכם לחתונה, צילומים מפגועי טרור ועוד.

וברמה אחרת של קושי הדווחים על אישי ציבור, חייהם וחקירותיהם במנות גדושות, ומתעוררות שאלות משפטיות נכבדות. השאלות הללו מעניינות את התקשורת פחות מאשר קטעי החשיפה, וזה אולי טבע הדברים אבל זו גם עובדה.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

למשל, רבותי, אני פתחתי בדברים וגם בחלקם יהיו קצת קשים אבל יש גם כמובן, איזונים ואני אגיע אליהם, לפני מספר שבועות באחד העתונים פורסם מאמר בעקבות הסדר הטעות במשפט של גל מדובק, ושם נאמר בין היתר, שהוא הגיע להסדר נח עם הרשויות, הוא לא יועמד לדין, הוא לא יורשע אלא ישלם כופר כלשהו. אפשר לחלוק על הסדר הטעון הזה, אבל היה צריך להציג אותו כהוויתו, הגישו כתב אישום, לפי הסדר הטעון הוא הודה בעבירות, הורשע, נגזר עליו קנס כספי של שני מליון דולר, מאסר על תנאי, כלומר, האיש הועמד לדין והורשע, הוא לא שלם כופר אלא נגזר דינו ושלם קנס כבד, נגזר עליו קנס כבד.

והקורא מגבש את דעתו על סיפור משפטי כזה על יסוד תשתית עובדתית שגויה והתביעה הכללית מוצגת כמי שמקלה עם... זו לדוגמה והיא לא מהחמורות ביותר. כקוריוז, אני זוכר לפני הרבה מאד שנים שקראתי באחד העתונים, שתביעה של משהוא נדחתה, בזמן שבעצם המשפט נדחה, כמובן, יחי ההבדל הקטן.

הבעיות בתחום חופש הבטוי, הנצבות, אני מדבר על העובדות לא על הערכת העניין, הבעיות בתחום חופש הבטוי שנצבות בפני ישראל, כחברה בשלב הזה, מה שכינה הנשיא ברק, בעיות מהדור השני בתחום חופש הבטוי, הם שונות מאלה שאנחנו התמודדנו אתן בדור הראשון.

והדור הראשון עסק בסוגיות בסיסיות בחופש הבטוי, אבל היום התחרות על הבכורה, איננה בעיקרה, בין חופש הבטוי לבין אנטרסים שלטוניים, שבשמה מבקש השלטון להגביל את ממושה ואפשר לומר בשמחה, בסיפוק, שבתחום יחסי הפרט

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

והשלטון חופש הבטוי קנה מעמד מבוסס בשיטת המשפט הישראלי.

בישראל בכלל איננו עוד החשש ההסטורי של שלטון שבעריצות סוחר פיות, לא בתקשורת האלקטרונית, בעצם כבר מאז חוק רשות השידור ב-65 ולא בתקשורת הכתובה.

הכח של הצנזורה התמעט פלאים, בעידן חוקי היסוד, ולומר את האמת, גם האכיפה בקשר לגלוי סודות היא נדירה למדי. אמנם לפעמים טוענים, שהתביעה הכללית מכבידה את ידה באכיפת החוק בענייני חופש הבטוי, ולטענות אלה אין על מה שיסמכו.

אני לאחרונה דברתי בועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת על הקוים שמנחים את עבודת התביעה הכללית באכיפת החוק בענייני חופש הבטוי. אני הדגשתי, מה שאני רוצה גם להדגיש כאן, את ההקפדה על שמירתו וביצורו של חופש הבטוי כעקרון, עמדתי על מגבלותיו של המפשט הפילי ועל זה שאין זה ראוי, שאמצעים פליליים ישמשו מזר לכל חולי בחברה הישראלית, לא רק אין זה ראוי, זה גם בלתי אפשרי כמובן. עם זאת, ראיתי להזכיר מבחינת מושכלות ראשונים שאין עקרון חופש הבטוי חי במרחב פתוח, כל זכות וגם זכות חוקתית, יש לה הגבלות וצריך לנקוט משנה זהירות בחקירה ובהעמדה לדין. וצריך לעבור היטב בין דברי בקורת לדברי הסתה ורק במקרים חריגים יהיו הליכים פליליים בהקשר של חופש הבטוי.

ההבחנה בין מקרים כאלה ובין אלה שצריך להשאיר אותם במשור הציבור לעולם איננה קלה. והדברים שמגיעים להכרעה על שולחני, שולחנה של פרקליטת המדינה, הם מצטיינים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

בגבוליותם המשפטית, תלונות יש הרבה, חומר שמדיף ניחוח רב וטעם רע יש לרוב, אבל ההחלטה הסופית שהיא כמובן בדרך כלל לכוון חופש הבטוי היא תוצאה של תהליך פרשני, של איזונים בין שקולים מתחרים ואין כאן נוסחת איזון, ואגב אני אמרתי באיזה מקום ואני חוזר, בדרך כלל אתה מקבל תלונות שמה שתוכם זה כך, שמה שאני אומר זה חופש הבטוי, מה שאתה אומר זה הסתה, זו המשוואה הפשוטה. נוסחת האיזון איננה מכאנית והיא משקפת את משקלם היחסי של הערכים את עומק הפגיעה ואת הסכונים וגם אנחנו, גורמי האכיפה איננו נקיים משגיאות ככל בני אנוש.

בכל מקרה קונקרטי, נקודת האיזון היא באמת פועל יוצא של אזונים במשור העקרוני. והתביעה הכללית מקדמת דנא, אמונה על אלה ולא חל בזה שנוי. רוחות הזמן, צריך להודות, עלולות להשפיע לתקופה מסויימת על ההתייחסות הציבורית, למשל אחרי רצח ראש הממשלה, יצחק רבין המנוח, כמובן מטבע הדברים ארע כך.

אבל במאזן הכולל, המטוטלת מתייצבת בסופו של דבר במקומה הטבעי, זה של חופש הבטוי. אמנם העין פקוחה, האוזן קרויה לחריגים במיוחד בהקשר האלימות.

אבל אני רוצה היום לדבר בהקשר יותר רחב, הבעיות בתחום התקשורת בהקשר של המשפט, שונות מאלה שהתמודדנו אתם בעבר. המציאות היומיומית מציפה דלמות במישור היחסים בין פרט לפרט, בין זכויות יסוד מתנגשות שכל אחת אומרת כולה שלי, אבל אי אפשר כולה שלי בעידן של זכויות חוקתיות, כי גם אם זכות מסויימת, במקרה זה חופש הבטוי, מתגדלת כמלכת הזכויות או כזכות על וככה רואים אותה כזכות על, כופים

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

אותה להתאזן מול זכויות שמתנגשות בה.
 אנחנו מחפשים את שביל הזהב שהוא התכלית של תהליך האזון.
 וצריך כאן לשרטט לצורך זה את מפת הבעיות וללבן את
 הסוגיות שעומדות על הפרק וגם אלה שעתידות לבוא.
 אמרתי, נקודת מוצא, חופש הבטוי, צפור הנפש של הדמוקרטיה
 לפי המונח הישן וגם מעמד מיוחד בשטה המשפטית, אבל יש גם
 זכות לפרטיות והזכות לכבוד וממילא לשם טוב, וגם להם יש
 מעמד חוקתי עם חוק יסוד כבוד האדם וחירותו וההגנה על כל
 הזכויות האלה היא חלק ממכלול הערכים של מדינה יהודית
 ודמוקרטית.

הלל הזקן אומר בגמרא, "והלך סני לחברי.... זוהי כל
 התורה כולה ובאיך פירושה הוזיל גמור" דהיינו מה שעליך
 שנוא לחברך אל תעשה, וכל השאר פירוש הוא.

ההלכה מחשיבה את שמו הטוב של אדם. יש בשטת אחד המאורעים
 בגמרא בהקשר מסויים, ביזיוני עדיף... האדם, כמו שאומר
 רש"י "ביזיונו חשוב לו ושנוא עליו יותר מצער גופו" וזה
 מלמד כמה אתה צריך להזהר בכבודו של אדם.

לכן, האיזון בהקשר של חופש הבטוי, מוכרח להערך לאור
 תכליותיו והטעמים המצדיקים פגיעה בו, "מוות וחיים ביד
 הלשון" אומר החכם מכל אדם, ובדומה מעין מוות וחיים בפה,
 במקרופון ובעדשת המצלמה והקביעה הזו מחייבת אחריות
 ומחייבת מצפון.

חופש העתונות, יש לו משקל מיוחד בתחום חופש הבטוי, ואני
 באמת בקצירת העומר רוצה לעמוד על מספר תופעות, שטוענות
 לדעתי התייחסות בלי להתיימר למצות את הנושא.

קודם כל חומר למחשבה, לעתונות יש תפקיד נכבד אולי מכריע

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

באתורו של אותו שביל זהב, ורק למותר יהיה להכביר מלים על חשיבותה של העתונות שאלולא היא, כמה מעשי נבלה שלטוניים ואחרים בכל חברה היו נעשים במסתרים ונותרים כך. אין כשמש לטהר ולחטא כמו שאמר השופט לואי ברנדהייס משכבר הימים או כדברי הנביא מלאכי "שמש, צדקה ומרפא בכנפיה". אבל בפתח השליחות העתונאים שקרויה על זכות הציבור לדעת, גם חטאת רובץ. קודם כל, מציאות החיים מלמדת שהמסחור לא פסח גם על התחום הזה וגם אפילו בהקשר הדווח של האגודה, נאמרו כאן דברים שהם בכוון הזה, התחרות שהיא כמובן דבר ברוך כשלעצמו והיא עוד תלך ותגבר, יש בה פוטנציאל גובר והולך לעוות תמונת המצב שהמדיה מעבירה לציבור. השאיפה לסנסציה מה שכבר קוראים, תרבות הרייטינג, הרצון לגבור על המתחרה מביא להעדפת, לעתים לפחות, להעדפת הדווח על הפקטני על הדווח על החשוב. הטפל עשוי לדחוק את העקר, הפרזה איננה נחשבת בלתי ראויה. למשל, קשה להבין למה קוראים דבר שהוא סערה צבורית, לפעמים זה עוד כלי תקשורת חסר ספור ואז הוא מדווח על זה כעל סערה צבורית שהוא יצר וכו'.

ויש בז'אנר החדשותי היום גם פנים חדשות שמה שארצות הברית, בארצות הברית קוראים אינפוטטימנט, כלומר, צימוד המידע והבידור, כלומר בעצם, אנחנו שעוסקים בממשל או בתפקידים של שירות הציבור בוודאי, הפוליטיקאים בעצם אנחנו גם איזה חלק מאיזה מערכת שהיא גם בידור.

על זה אני מוכרח להגיד, הוריי לא חלמו שאני בקטע הזה. תהליך בלתי רצוי זה מביא להתרחקות מהיעוד הציבורי, העתונאי, שכאן יש אנשים שהם החלו בשרותם ואני מכיר כאן

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

כמה אנשים נכבדים במקצוע הזה, באמת זה היה הדגש. לא צריך לנקוט בצדקנות, קבוצת ההתייחסות של עתונאים מהעתון המתחרה, מי שפותח, העתונאי שפותח או העתונאית שפותח את העתון המתחרה או את הערוץ המתחרה או את התחנה המתחרה ומוצא סקופ שההוא השיג, התגובה האנסטקטיבית שלו ושל ממנויו היא, מה פתאום הוא השיג ואני לא, כלומר, היעוד העתונאי הוא לא אנטרס יחיד, התחרות העסקית, עורק חיים אבל גם גדולי פרא ועל מזבח התחרות מזה והפאן הבידורי מזה, לא אחת, בוא נדבר גלויות נופל, נופלת לא אחת האמת היעד המוצהר.

וגם בישראל יש תופעות, שחלקם אני לא יכול להתייחס אליהם בתחום הזה כי הם עדיין סוג... בשעה הזאת.

עכשיו המדיה היא האמצעי העקרי להעברת מידע לצבור הרחב ולכן, חשוב אופן העברתו של המידע והרבה פעמים ישנה בעיתיות של שטחיות. המגבלות והאלוצים בעבודת העתונות, בודאי האלקטרונית מוכרות היטב, ברור גם כי האפשרות להעמיק במסגרת שידור וסיקור חדשותי, מוגבלת מזה שבפובליטיסטיקה, בפרשנות, אבל יש צורך בנאותות מינימאלית של דווח ולפעמים אין תשתית עובדתית מספקת אבל, הכתב לא... את רגליו מחווי דעה נחרצת מבלי להוועץ בגורם מקצועי טרם הפרסום למצהר. וזה כמובן משפיע על איכות הסיקור ועל רמת השיח הציבורי.

לפעמים יש פסיכואנליזה בגרוש של המחליט ו... מהאנליזה של ההחלטה, חיפוש מניעים אישיים יצר לב האדם רע מנעוריו מוליד את הכסאח האישי, שמטשטש את העניין לגופו, יש גם הטעייה של אהדה לעמדה פלונית שמקלקלת את השורה, יש גם

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

יחסי תן וקח בין מקור לעתונאי.
 אני רוצה להדגים בתחום העומק דוקא מההחלטה של מינוי היועץ המשפטי לממשלה מלפני חודשים אחדים, זאת הייתה התעניינות בהיקף חסר תקדים, איך אמרה האשה היא בתש"ח, אלפיים שנה חיכינו למדינה ובדיוק לי זה צריך לקרות, ההחלטה של פרקליטת המדינה ושלי הייתה קשה והתחיבה ממהות העניין ומרגישותו החלטה מנומקת ואני מאותם טעמים בקשתי לקרוא את זה ולהתעמק לפני שמעבירים לציבור את המסרים, ואני לא יכול להגיד שמשאלתי התגשמה באותה תקופה.

יש גם קושי בזכות הציבור לדעת בהקשר של מניפולציה או דיסאינפורמציה, לפעמים העתונאי קורבן, לפעמים הוא משתף פעולה.

לחץ עבודה והצפת העתונאים על ידי דוברים, יחצני"ם, מדליפים ואין ספור הודעות, משאבים, רשלנות לפעמים, מביאים לזה שלא תמיד נבדקת הידיעה עובר לפרסומה.

אגב, העתונות החרדית שאיננה מיוצגת כאן מתאפיינת בחלקים נכרים, באי בדיקתן של ידיעות. למשל, דוברת משרד המשפטים כמעט איננה מקבלת ידיעות לאימות ידיעות מהעתונות החרדית, החריגים לזה שם הם נדירים.

כמובן, ההסתמכות על ידיעות, אני מזכיר את זה כי זה מאד מפריע לי גם בהקשר,

סוף צד א'

צד ב'

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
 מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
 ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

דר' רובינשטיין:

אה, על זה לא חשבתי, על זה לא חשבתי, אתי שמעת? טוב, אמרתי שהם לא מיוצגים כאן, אבל אני מציין את זה כי זה עובדה מפני שקהל גדול קורא את זה ועל כל המשתמע.

רבותיי, אני הערתי הערה לא כדאי להתרגש דוקא מזה, יש הרבה ממה להתרגש, אבל, אבל הסתמכות על ידיעות בלתי בדוקות עלולה לעוות את תמונת המציאות, וזאת לא ההטעיה האפשרית היחידה וגם בחירת נושאים שיסוקרו ברגע נתון עלולה להיות מושפעת מזרם ידיעות בנושאים מסוימים, דוקא ומהתחרות.

ואני יודע שרוב העוסקים במלאכה, מודעים לסכנות האלה ומנסים למנוע את התממשותן.

יש עוד דבר שכבר גם עליו דובר, ריכוזיות השליטה במפת התקשורת הישראלית, לפחות בשלב הזה מאד בולטת, דומה למדינות מערביות אחרות, אורלוסקוני, מרדוק, טיים וורנר כדוגמה לשליטה של אילי הון במספר רב של כלי תקשורת ובתאגידי מסחריים נוספים. וגם אצלינו הבעלות הצולבת בעתונות הכתובה, בחברות הטלוויזיה בכבלים, זכייני הערוץ השני.

הקושי הזה איננו קטן, ראשית בשוק תקשורת שנשלט על ידי גורמים מעטים, בידיהם לכאורה לתאם עמדות בקשר לסיקור עניינים מסויימים, אנטרסים עסקיים של בעלי כלי תקשורת עלולים להשפיע על סקורו של כלי תקשורת שלהם בתחומים משיקים או ספציפיים שנוגעים להם, לפחות יתכנו חששות לכך.

אני רוצה להזכיר נושא אחר, שמטריד אותנו מאד, גם את

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

עצמנו, אגב, אני לא באתי על תקן מוכיח כי אני גם מוכיח את עצמנו בהרבה דברים וכמובן, אחד הנושאים הקשים בהקשר הזה הוא חקירות אישי ציבור.

לא אחת נפתחת חקירה בקול תרועה גדולה עם צלולי שמע של תקשורת ושל תמונות ואיש הציבור הנחקר בהנאה יתרה מצלמים אותו מכל הכוונים, לבסוף לפעמים כעבור חודשים, לפעמים כעבור שנים, רק חלק מהחקירות הופכות לכתבי אישום, ורק חלק מכתבי האשום מגיעים לכלל הרשעה ויש כאן חוסר שוויוניות בכוון ההפוך, מה שלאדם שאיננו מוכר יהיה עגמת נפש, אין אדם שנהנה מלהיות נחקר באזהרה במשטרה, לאיש הציבור זה עלול להיות אסון.

כך בשלטון המרכזי, כך בשלטון המקומי, חלק מהדברים נובע בהדלפות ולכן, אמרתי אני גם אוכיח את המערכות של אכיפת החוק.

יש לנו דין ודברים עם המשטרה ועם אחרים, מבחינת לא "עכבר הגנב אלא חור הגנב" כמו שאמרו חכמים, אבל העתונות עצמה ראוי לה, שהיא תשקול האם חזקת החפות איננה לעתים בחינת מילה ריקה, והתוצאה היא יכולה להיות וזה עוד יותר חמור, גם הסוס של גורמי אכיפה בפתיחת חקירות ואולי גם בהגשת כתבי אישום כדי לא להעמיד צרה על הזולת, שאינך בטוח והוא כבר שילם מחירים, גם זה איננו בריא.

מהו האיזון הראוי? אנחנו מתלבטים בכך, רק היום אחר הצהריים אני בא מדיון בעניינים האלה, שנקבע מזמן בלי קשר כמובן, לפגישה שלנו עכשיו.

אני רוצה להציע כמה דברים שיכולים לדעתנו, לשפר בלי להיות אופטימי יותר על המידה, את מה שנראה לנו כבעייתנו.

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

קודם כל, אין הרי ספק בהשפעה של כלי התקשורת ההמוניים, סדר היום התקשורתי במידה רבה הוא סדר היום הלאומי ואי אפשר להתעלם מההשפעה ההדדית.

לתקשורת יש גם כח לפעול להנעת תהליכים ויש לה השפעה גדולה על מקבלי ההחלטות. מטבע הדברים הם פותחים את יומם, לא במברקים הסודיים של משרד החוץ ואחרים אלא בעתון, ברדיו ובטלוויזיה.

דימוי האינתיפאדה בעולם, ואני מהדור שעסק בדיפלומטיה הישראלית של השלום בתקופה ההיא, הוא היה דימוי, תמונות האבנים ב-C.N.N דמוי מלחמת לבנון, ואני גם מהדור ההוא של הנושאים והנותנים בתקופה ההיא, בעיני הנשיא רייגן היה הילדה הזאת שהיתה עטופת התחבושות, חלק כאן יזכרו את זה, גם אם אחר כך התברר שלמרבה המזל היו פצעים קלים, נדמה לי שזו הייתה ילדה.

אילו הייתה התקשורת האלקטרונית, במצבה היום קיימת בתש"ח ספק אם הייתה מדינת ישראל קמה בצורה שבה היא קמה. העוסקים בעתונות, מול"ים, עורכים, עיתונאים צריכים לשוות לנגד עיניהם את הדברים האלה, ושם הדבר הוא, אחריות.

ד"ר קונקרייט ברפורטרס לייפ, והוא אתם יודעים היה מגדולי עתונאי הטלוויזיה בארצות הברית עד לפני עשור, אני עוד זוכר את ה-THAT'S THE WAY IT IS שהיה גומר את השידורים, אני מוכרח להגיד, זה גם היום אפשר להגיד THAT'S THE WAY IT IS הוא אולי היה גדול בדורו, הוא אומר חופש העתונות חיוני לדמוקרטיה שלנו, אבל אסור לעתונות לנצל לרעה את החרות הזאת, אני חייבים לנהוג

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

זהירות בעצמה שנתנת בידינו, אנו חייבים להמנע במידת האפשר מקרקסי פרסום ההופכים את הזכות למשפט הוגן לזכות שקשה לקיימה, אנו חייבים להמנע מחדירות שלא לצורך לחיי הפרט, חרות, ובמידה לא פחותה גם מונויטין הן דברים יקרים מפז ואסור לנהוג בהם בקלות דעת.

אותה מתינות שהוא מדבר עליה יפה גם לעתונות.

אני לא חושב שפסול, שיש פסול בזה שרגע לפני פרסום ידיעה, כתב או עורך יקחו פסק זמן למחשבה, האם הידיעה מבוססת במידה השקולה כנגד הנזק לאדם פלוני, הטמון בפרסומה, האם היא מוצגת בצורה הוגנת, האם התגובה מוצגת בצורה הוגנת ולא מס שפתיים של חטף בשניות האחרונות, שלפני האתנחתא בנשימה בסוף הידיעה.

אני רוצה להדגיש, לא הרי פלוני טוען כך או פלוני טוען כך, כי הרי בדיקה אם אמת דברתי. אפשר גם לומר כך וכך הדברים, פלוני טוען כך וכך אבל לא היא, ואז לא יהיה חוטא נשכר.

וזה עניין שבאמת אותה מתינות יחד עם אחריות מקצועית מבחינת מה שאמרתי "והלך שנאי לחברך לא תעביד" הלואי שנגיד פעם ל"ואהבת לרעך כמוך" ואני אומר הלואי, שגם מי שמדבר עליכם היה מקיים אותו כראוי אבל בינתיים מספיק שנגיע ל"מה שעליך שנוא אל תעשה לאחר".

קונקרטי מדבר על החיוניות לדמוקרטיה של עתונות חופשית והוא אומר, שאחד הסמנים הראשונים להדרדרות בין דמוקרטיה לעריצות הוא הצעדים הכבדים שהעריצות עושה אל... של חופש העתונות.

לכן, לפי דעתי מרבית הפתרונות, מרבית המפתחות לפתרונות

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

מצויים בידיכם ולא בממלכה שלנו, ממלכת החוק.
לא רצוי, אין רצויות הגבלות חיצוניות רבות מדי על חופש
העתונות, היעילות שלהן לרבות, זאת של מערכת המשפט
והשיפוט מוטלת בספק, הן גם אינן מתיישבות עם מעמדות של
חופש הבטוי בשטה המשפטית.

לבעיות האלה מהדור השני נחוצים איפא פתרונות מדור זה,
שיקדמו לעתונות במיטבה, מסקרת, חוקרת, מבקרת זאת לא
אוטופיה אבל היא מחייבת גם שנוי תפיסתי מסויים.

"העין השביעית" לאחרונה, ציטטו את אמנון נדב, מנהל קול
ישראל, שהוא אומר כך: "מהרגע שהכללים השתנו, אין מה
לעשות הציבור התרגל לסגנון החדש לפעמים העובדות פחות
חשובות מהדרמה העתונאית, זאת האסכולה האמריקאית ואליה
הציבור התרגל, אם לא תתאים את עצמך לנורמות החדשות, אתה
תהיה מדויק אבל ללא מאזינים".

אולי הוא מתאר את המציאות כהווייתה, אבל אם כך זאת
מציאות עגומה ומחוייבת, לדעתנו לפחות, שנוי.

ייתכן שהפסיפס התקשורתי הוא מעין תמונת ראי של מציאות
חברתית ותרבותית לספוק דרישותיו של קהל היעד, אבל האם
אין טעם לעשות לשנוי במציאות הזאת? העתונות עצמה, האם
אין טעם שהיא תרתם למאמץ כזה כדי ליצור אסכולה ישראלית,
שהציבור יתרגל לה. מדוע בחלקים ניכרים מהתקשורת
המכובדת, אנחנו צריכים להדמות יותר ויותר לצהובונים
במקום לנסות מצב שונה?

נדמה שהמטוטלת נעה למרחק רב מדי לכוון הזה. הרמב"ם
בשמונה פרקים שזה הקדמה למסכת אבות, חלק מכם ודאי
מכירים את הרעיון שהוא ממליץ עליו, הוא אומר, כשנש מקום

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

שטעון שפור, צריך להעביר את המטוטלת לקיצוניות שהפוכה מהמצב הקיים כדי להגיע בסופו של דבר לאמצע הרצוי, הוא קורא לזה "הממוצע השווה".

אני אינני נאיבי כדי לחשוב, שזה אפשרי במלואו אבל אם האסכולה הישראלית תהיה במצב, שבו הרדוד והסנסציוני יהיה חריג מוכה, זה דבר שאפשר לשאוף אליו ויש חשיבות לתכניות טלויזיה ורדיו שיש בהם בקורת כמו גם לכתבי עת כמו "העין השביעית", וצריך לעודד את זה גם לכוון של גישה זהירה ובקורתית יותר מצד הצרכנות.

לא יודע כמה מכם קראו בשנים האחרונות את תקנון האתיקה המקצועית של העתונות, יש שם חובות רבות, להגיש לציבור, אני מצטט "שרות מקצועי, פרסום מדוייק, הוגן ואחראי של ידיעות ודעות, לפעול" אני מצטט, "ביושר, בהגינות וללא מורא, להמנע מפרסום בלתי מדוייק, מטעה או מסולף, לבדוק לפני הפרסום נכונות ידיעה, במקור המהימן ביותר ובזהירות הראויה. דחיפות הפרסום" כתוב שם "לא תפתור מבדיקת נכונות הידיעה והפרסום צריך להיות הוגן וללא הטעיה, והכותרת לא תהיה מטעה" והוא מעגן גם "חובה לתקן טעויות או אי דיוקים מהותיים ולהתנצל" והוא מדבר גם "נגד ניגוד ענינים ושמוש לרעה במעמד או בכח לפרסם ולהמנע מפרסום. גלוי נאות של אנטרס של המו"ל, הבעלים והעתון וכיוצא באלה".

די בזה כדי להראות, שהתקנון מציג רעף נאות, האם הוא מקוים? במקרים רבים ספק. נחוץ כבוד לכללים האלה ולמוסדות שעוסקים בזה.

לא מזמן, דוברת משרדנו התלוננה בפני עורך אחד המקומונים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

בקשר לידיעה שפורסמה בו והיא אמרה, שלהתלונן על תוכנה זה דבר די נדיר, מעולם לא עשיתי את זה לפני זה במועצת העתונות. תשובתו היתה משהו כזה, אז ישבו שלוש דבילים בעוד שלוש שנים וידונו בכך.

עכשיו תשפטו אתם, אני אינני, אני אינני נרדש, אני אינני, מתוך כבודו אני לא אנקוב בעתונו ובשמו אבל, אני גם לא נדרש ללשון הבלתי ראויה, סליחה, טוב, כבוד הבריות, אתה יודע לפעמים אתה מקל או מחמיר על עצמך.

אני אינני נדרש ללשון הבלתי ראויה אבל היחס אומר דרשני. נחוצה גם אכיפתם של הכללים שמשקפים מגבלות שהעתונות הטילה על עצמה, והם לא הופכות את העתונות לפחות חופשית אלא ליותר אחראית.

מידת הבהירות שנדרשת משופט, מדיין שיושב על מידין, אומרת בגמרא "אם ברור" כתוב בירמיהו "דין הוא לבוקר משפט" אומרת הגמרא בסנהדין, "אם ברור לך הדבר כבוקר, אמרהו ואם לאו, אל תאמרהו" הגם שמקרים, כלומר מה שאנחנו היינו קוראים פעם, ברור כשמש, הגם שמקרים של "טרייל ביי דה פרס", אינם נדירים. מדה אצלנו, מדה מחמירה זו שנדרשת משופט איננה נדרשת מעתונאי.

מאידך גיסא, הדרישה לדווח על יסוד מהימן ובדוק לדווח אמת היא דרישה בסיסית של כל עתונאי, ובאמת זכות הציבור לדעת איננה חזות הכל, ללא כל סייג. הכרעת דין תקשורתית עלולה להמית אסון.

מכאן, עניין האחרייות בקשר לשמוש בכח העצום שכמעט אין לו שעור בידי התקשורת "אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו" ובמקרה זה ניתן לעמוד על כך, כשעתונאי או עורך בעצמו

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

הוא שנפגע מדווחי התקשורת ותגובתו משקפת תסכול כמו כל אדם אחד, וגם כאן היו דברים מעולם.

מר מריק עורך הארץ, כתב לפני שנתיים בעתונו, על ההבדל בין, הייתה על זה מחשבה של התערבות חקיקתית בחופש העתונות והוא דיבר על ההבדלים בין עתונות ורפואת שיניים.

אני מסכים אתו ככלל, אבל הוא אמנם סבור שהסדרת העתונות במישור החקיקתי היא מסוכנת, וגם אני אינני מדבר על הסדרה חקיקתית, אלא על סדר בבית פנימה, על ידי העתונות עצמה.

גם עניין של הכשרה, הכשרת העתונאי לתפקידו, חניכתו, הדרכתו, זכויותיו וחובותיו, כללי האתיקה. אני לא יכול להניח שמרבית כלי התקשורת אינם רגישים לעניין זה, אבל בחלק מהמקרים הרעף שמוצב נמוך מדי והבדלי הרמות מאששים את המסקנה הזאת.

עט, מקרופון שניתן בידי אדם חסר נסיון חיים, עליו נדרש פקוח כדי למנוע משגים שהם פרי הנעורים כמו שאמרו חכמים "הרבה ילדות עושה והרבה קלות דעת יכולה לצמוח מזה".

הכשרה כזאת מתאימה, תועיל גם לעתונות וגם לציבור בלי שנדרש לרישוי סטטוטורי.

אני גם לא רוצה להיות מובן שלא כהלכה, להטיל חלילה דופי בעבודת העתונות כולה, או בכלי תקשורת כזה או אחר, והעתונאים גם כל דבר גורף סופו שיחטא לאמת. אני גם מבין את הקשיים האובייקטיביים של מילוי התפקיד, אבל הדברים אינם בודדים וחריגים, הבקורת גם לא מפתיעה, לא מפתיעה אתכם.

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

נמתחה בהזדמנויות שונות בקורת, יש גם בקורת מגמתית, אבל יש גם בקורת מצד מי שחופש העתונות יקר ללבם, לא פחות מלב העיתונאים, ואני הייתי רוצה להמנות עם אלה, ולהבהיר שהמחלוקת הזאת היא לשם שמים ולכן, סופה להתקיים, גם ככה נאמר בהחלטה שלנו בפרשת מינוי היועץ המשפטי.

עוזי בנזימן, כתב שגם כלי התקשורת, על העתונאים, העורכים והמול"ים שלהם חיים בבית זכוכית, אגב, אני לא ידעתי עד שלא עבדנו על הדברים האלה, שהוא אמר את זה, אבל כלשון הזה אני אומר לחברי במשרד המשפטים על ההחלטות שלנו, שאנחנו יושבים בעצם במן אקווריום והכל מביטים.

גם אהרון ברק, השופט, הנשיא ברק התייחס לאחרונה לבקורת על הבקורת, אני כמסקנה לא הייתי רוצה לומר שצריך להמנע מידוי חיצים של בקורת אלא, שגם לא צריך, העתונות להגיף את התריסים שלה עצמה ומתוך הנחה והכרה בחיוניות של עתונות חופשית ושהגבלות חיצוניות רבות עליה אינן רצויות, חשוב לשים לב אל הבקורת. אחרת עלולה להווצר התחושה שהעתונות מחמירה עם מושאי בקורתה הרבה יותר ממה שהיא מקפידה על עצמה וזה, זו גם סכנה לערכים שהעתונות מייצגת.

העדר הערכה לפעולת העתונות, וכאן אני שמעתי כשנכנסתי, שדבר מר גוטרמן על הבעיות של אלימות כלפי עתונאים, הרי הדברים משולבים אלה באלה.

אנחנו כמובן, בכל דבר מהסוג הזה של גורמי אכיפה, אם תבוא תלונה, אם יבוא מקרה לפנינו ניתן יד לכל מה שצריך לעשות, אבל, אני כאן מדבר על החשש שהעדר הערכה עלול להביא לניכור.

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

מדברים על אמון הציבור, כל אחד יודע, הציבור הוא מונח מעורפל, שכל מי שרוצה לקחת את הזכות לדבר בשמו עושה את זה, לפעמים באמצעות סקרים והבריות לפי תחושתי נוטות להאמין לדווחים בתקשורת אבל יחד עם זה, לרכוש חשדנות כלפיה, והמציאות האנושית טובלת את שני הפנים והתוצאה היא אותו ניכור.

בטרם אני אסיים, אני מבקש לעמוד בקליפת אגוז על יוזמת חקיקה בהנה, אני רואה פה, שהעם נגד עויינות לתקשורת, אז עכשיו אגודת העתונאים מדברת בשם העם, אני גם חלק מהעם ואני גם נגד עויינות לתקשורת, אז אני מזדהה עם זה, אבל אני רוצה לקוות שגם התקשורת תזדהה עם הדברים שנסייתי לומר לפני כן.

אני רוצה לומר כמה מילים על החסיון העתונאי, כי זה עכשיו אצלינו על ה... במערכת של חקיקה. עתונאי גם היום לפני חקיקה חדשה, נהנה מחסיון יחסי לא מוחלט מגלוי מקורות המידע, יש פסק דין של הנשיא שמגר, בפרשת ציטרין שחלק מכם ודאי מכירים והוא ציין, מערכת מדינית חופשית ודמוקרטית בלעדי אמצעים נאותים לאסוף מידע ולפרסומו הם דבר והפוכו והם אינם יכולים להתקיים בצוותא חדא.

הזכות לאסוף מידע כוללת בחובה מכלל, את הצורך להגן על מקורות המידע, ולכן, הזכות לחסיון, אני מקצר, יונקת מעקרון חופש הבטוי, זו ההלכה, ההלכה הפסוקה.

במרץ 93 כאשר שר המשטרה ושר המשפטים דאו, מינו ועדה לבדיקת החסיון העתונאי ברשות דר' אשר מעוז מהפקולטה למשפטים כאן בתל אביב, והועדה הגישה מסקנות ב-94 סוף 94, דעת הרוב בועדה המליצה לעגן את החסיון העתונאי בחוק

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

ושהוא יהיה בעל אופי יחסי, רק בימים אלה הדברים האלה מגיעים, הופץ על ידי משרד המשפטים תזכיר חוקר לתקון פקודת הראיות, חסיונות בעלי מקצוע שכולל הסדר מקיף לכל בעלי המקצוע הרלוואנטים ולגבי העתונאים אומר הסעיף, "דברים ומסמכים שנמסרו לאדם לצורך עבודתו העתונאית, אין הוא חייב למוסרם כראיה אם הם עלולים לחשוף את זהות מוסרם או אם הם נמסרו לו בתנאי שלא יגלה אותם, אלא אם כן ויתר מוסרם על החסיון במפורש או מכלל לה.

כמובן, היחסיות שדברתי עליה כמו בחסיונות אחרים, מוצאת את בטויה בסעיף בעניין גלוי ראיות חסויות שאז בית המשפט יכול להורות, יש לשער שיעשה את זה במסורה, אם מצא כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק, עדיף מן העיין שיש שלא לגלותה והתקיימו שני אלה: אחד, שגלוי הראיה חיוני לעניין שאליו עומדת לדיון או מניעת בצוע עבירה חמורה זה תנאי ראשון. תנאי שני, לא, וזה חשוב מאד בעבודה שלכם, לא ניתן להשיג את התכלית שלשמה מתבקשת הראיה בדרך אחרת באופן סביר.

יש סעיף גם שמכיל את זה גם על גופים אחרים וגם שהחסיון משתרע על הליכי חקירה, יש גם תיקון נוסף בקשר להאזנות סתר, שמציע להתאים את ההסדר שקבוע בחוק האזנת סתר בקשר להאזנה לשיחות חסויות, לשנויים שנובעים ממה שאמרתי.

גם אגודת העתונאים הגישה הערות לשר המשפטים בנושא הזה לאחרונה. צריך לברך על עגון החיסיון העתונאי בחקיקה בהנחה, בתקווה שזה יתקבל, זה מהווה ביטוי לכך שלעתונות קימות בדין, זכויות שחיוניות לה כדי למלא כיאות ללא

מורא וללא משוא פנים את תפקידה בחברה דמוקרטית.

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

אני אומר את הדברים שישמעו כמו מליצה אבל הם, אבל הם עצם העניין, עתונות חופשית לוחמת ואמיצה היא ערובה למשטר הדמוקרטי ולהגנה על זכויות יסוד ולמאבק בעוולות והיא זקוקה לכלים ואחד מהם הוא החסיון.

אבל צריך לקוות שבצד ביצורו של חופש הבטוי בכלל וחופש העתונות בתוכו בפרט, אנחנו נשכיל ובעקר אתם תשכילו בראש ובראשונה, לעלות את רמת העתונות מדרגה, כך שהיא תמלא ביתר יעילות ויותר חשוב, ביתר אחריות את תפקידיה.

אני רוצה לסיים ולומר, חלק מהדברים שמנינו, תרופתם עשויה להיות דיאלוג מתמיד בינינו לבין התקשורת, הדבר אינו פשוט, אבל הוא כדאי והוא מחייב אותנו לפתיחות אבל הוא מחייב גם את התקשורת לריסון.

אנחנו נכונים לאתגר הזה ככל יכולתנו, וגבירותי ורבותי בפרוש השנה החדשה אני רוצה לברך אתכם וגם את משפחותיכם בשנה טובה כתובה בחתימה טובה, תודה רבה.

ד.פיאנס:

אני מודה לאליקים רובינשטיין על הרצאתו המעלפת ואני מקווה שנמצא דרך להביא אותה לכל חברי האגודה שלא היו כאן. רבותיי, אנחנו נמשיך באספה הכללית ואנחנו מתכוונים לגמור אותה עד שבע, אני מבקש שהחברים ישארו לדיון ולהצבעה.

רבותיי, החברים מתבקשים לשבת, חברים, אני אומר חברים מתבקשים לשבת, אנחנו רוצים להמשיך באספה, טוב אני מזמין את הרכזת המקצועית מלי בורוסלבסקי לשאת את דברה. רבותיי, אתם מתבקשים לשבת, אני מבקש לסגור את הדלת שמה, טוב תתחילי מלי.

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

מ. בורוסלבסקי:

טוב, שלום לכולם, אני מודה לאלו שטרחו ונשארו לשמוע גם את הדברים השוליים, שיש לנו להגיד, וכאן להודות למי שהגיע, אני רוצה לציין, שדוקא את האנשים שאנחנו רואים כאן באספה הכללית הם לא האנשים שמגיעים אליי לפחות, להתייעצויות ולברורים וזה חבל, אבל אולי זה דרך העולם, אז את כל מה שיש לי להגיד גם להם אני אומר כאן ולפחות, חוץ מכם יקשיב לזה גם הפרוטוקול... בכנסת.

אני לא רוצה רק לסכם היום את הדברים העקריים שקרו בשנתיים האחרונות, אלא להביא אותם כחלק מתהליך ארוך ובלתי נמנע, שעוברת האגודה יחד עם העתונאים שחברים בה. בסופו של דבר זה ידרוש גם כמה מילים שלדעתי חייבים להעשות לקראת העתיד.

במשך כל תקופת עבודתי באגודה מאז התוואדתי לעתונאים כעובדים, אני מלווה אותם במעבר, לצערי במעבר מתמיד ורצוף, שהוא כיום בלתי נמצע לגוף מאורגן ומגובש ליחידים, חסרי מחוייבות, תודעה קבוצית מהעסקה מאורגנת בהסכם קבוצי לחוזים אישיים ופרילנסרים.

השלב המכריע של התפרקות אגוד המול"ים ותחילת החוזים האישיים היה עוד בטרם הגעתי.

עתונאים לצערי, חתמו על הסכם שאפילו לפני שהם אשרו את זה בהסכמי העבודה הכלליים ובכך הם הפכו את החוזים האישיים לעובדה מוגמרת.

עיקר המאמץ בשנים הראשונות שהגעתי, היה מוקדש לחתימת הסכמי עבודה מסודרים... שישמרו על מעמד ההסכם הקבוצי שהיה כבר אז בנסיגה גדולה.

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

העתונאים והועדים שמצאתי ברובם היו שחוקים, לא היו עוד מוכנים להלחם, לשבות או לנסות ולהחזיר לעצמם את כוחם. אחרי השביתה הגדולה שהיתה לפני כעשר שנים ברשות השידור, ואחרי המאבקים בעתון הארץ, העתונאים נחלשו והעדיפו להשיג את המכסימום בדרך של פשרה ולהמשיך הלאה. גם הקמת המקומונים ועתונים נוספים על טהרת החוזים האישיים קבעה עובדות בשטח שלא ניתן עוד לשנותן. לכן, במהלך השנים הראשונות חתמנו על הסכמי עבודה מסודרים בעתונים, אחרי משא ומתן ארוך ומייגע בכל עתון. אבל במקביל גדל בהתמדה מספרם של העתונאים בחוזים אישיים, נסגרו גם עתונים רבים בשנים האחרונות והדבר הביא להגדלת מספר העתונאים המובטלים שמחפשים עבודה בכל מחיר. אין ספק שזה הקשה מאד על העתונאים המאורגנים הנותרים להלחם על מעמדם ולמנוע מהחוזים האישיים לדחוק אותם הצידה.

הקרב שניהלנו היה בעצם, היה קרב מסודר כדי לשמר את כוחם או לפחות זכויותיהם של העתונאים.

אני לא חושבת שזה המקום או הזמן לנסות להצביע על השינויים בתהליך הארוך והעצוב הזה, יתכן שנעשה טעויות בסך הכל ההליך היה בלתי נמנע, ברגע שהמול"ים החליטו לפעול בכל דרך להשליט את החוזים האישיים, וברגע שהוקמו כלי תקשורת רבים כל כך המבוססים על חוזים אישיים בלבד. קשה לדרוש מעתונאים לסרב לעבוד במקומות אלו או בחוזים אישיים כאשר לא היו מקומות חלופיים וכאשר היה ברור שמאחוריהם ממתנינים צעירים רבים, בוגרי מכללות תקשורת שמוכנים לעבוד אפילו בחינם.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

העתונאים המובטלים נאלצו ליישר קו ולעבוד בצורות העסקה ובתנאים שהוצעו להם, בסך הכל לא צריך לשכוח שהחוזים האישיים הם חלק מתהליך שעובר על כל החברה הישראלית בשוק העבודה כולו.

אצל העתונאים התהליך אולי היה מהיר יותר אבל קורה גם מסביב.

כשמדברים על הבעיה הכוללת הזו לצד החוזים האישיים צריך לזכור גם את הפרילנסרים, שהם בעיה קבועה של העתונות לאורך כל השנים.

מעטים הפרילנסרים שעובדים באמת כפרילנסרים שהם אדונים לעצמם ועובדים למי שהם ירצו, רובם קשורים לכלי תקשורת מסוים, עובדים רק עבורו ככל עובד אחר, הם מחוייבים בעבודה קבועה ורחבת היקף ואין להם תנאים של עובדים, לא חופשה, לא הבראה, לא נסיעות ומחלה.

הבעיה היא שהעתונאים מוכנים לעבוד בתנאים אלו, ובכך הם פוגעים גם בעצמם וגם בעובדים האחרים הקבועים שמעמדם מתערער, כי יש מי שיחליף אותם בזול. זו תופעה מתרחבת בעתונות ובכל כלי התקשורת ובתחנות הרדיו המקומיות, והתופעה הגיעה למימדים קיצוניים שעתונאים בתחנות הרדיו למשל, עובדים אפילו בחינם.

קצת עובדות על השנתיים האחרונות, נסגרו עוד שני עתוננים. אחרי "על המשמר" ו"חדשות" נסדר גם "דבר" ו"טלגרף" האחרון היה צעיר בגילו והתבסס על חוזים אישיים ועל פרילנסרים, פרט ליעוץ אישי לחברי האגודה המעטים שעבדו שם, לא הייתה לנו נגיעה בעניין.

עד כמה שידוע לי, אנשים קבלו את המגיע להם על פי חוק

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

בלבד, פחות ואפילו דרכם.

לעומת זאת, סגירתו של דבר אחרי שבעים שנות הופעה היא נושא כאוב, האגודה עמדה לצד העובדים זמן ארוך, יותר משנה במאבק מתמשך למנוע את הסגירה, בסיוע ובמשא ומתן עם משקיעים לגבי זכויות העובדים מצד אחד, ומאבק ממושך עם ההסתדרות להסכם קיצוני מגן לפורשים מצד שני.

לאחר הסגירה, הגיעה קבוצה גדולה של חברים ותיקים למצב שלא הכירה, לאבטלה. היו בידיהם פיצויים מוגדלים אבל בכך לא היה די.

האגודה ארגנה בשיתוף עם משרד העבודה והמכללה למינהל קורסים להסבה מקצועית מתקשורת כתובה לאלקטרוניקה.

הקורסים נמשכו כארבעה חודשים ובנוסף להעשרה שקבלו העתונאים בסכומים מצחיקים, כשהקורסים האלה בשוק הפרטי עולים כסף רב, הם הוכרו גם כמובטלים בכל תקופת הלימוד וקבלו דמי אבטלה בנוסף לתקופת האבטלה הרגילה.

אחרי סיום הקורסים התארגנה האגודה בנסיון לסייע בשיבוצם בעבודה, נשלחו מכתבים לכל כלי התקשורת האלקטרונית, וכן היו פניות לגופים שונים, ציבוריים ואחרים וכך התקבלו חלק מהאנשים לעבודות שונות.

כיום יש בידינו רשימה של דורשי עבודה שמתעדכנת מדי פעם, ואנחנו מדי פעם מצליחים להסוות עתונאים למקומות עבודה חלקיים ומלאים.

כמובן זהו, תחום עסוק חדש לאגודה, שיש לפתח ולהעשיר אותו לאור... המובטלים במקצוע העתונות.

לגבי ההתפחויות בעתוננים ובכלי התקשורת הקיימים, בג'רוזלם פוסט, בקש הנשיא הקודם, יהודה לוי, לבטל את

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

ההסכם ולהחתים את העובדים על הסכם חדש, גרוע בהרבה. הוכרז סכסוך עבודה ואחרי משא ומתן ארוך ומייגע שנמשך מספר חודשים, נחתם הסכם עבודה חדש עם ההנהלה. תוך כדי המשא ומתן פוטר יהודה לוי על ידי בעל העתון בקנדה, וההסכם נחתם ימים ספורים לפני כניסתו לתפקיד של הנשיא החדש, נורמן סקטור, לשעבר שגריר קנדה בישראל. ההסכם הוא הצלחה, שכן הוא משמר את הרב להסכם הקבוצי, שומר על תנאי העבודה ומעניק תוספת שכר. יהודה לוי, אגב התמנה כיום למנכ"ל העתון החדש "מקור ראשון". במעריב אין הסכם חדש, מזה שנים לא נחתם הסכם, העתונאים עייפים ורובם עוברים אט אט, להסכם אשי בגלל לחצים מצד ההנהלה. ההסכם הקבוצי שקיים שם הוא טוב, אך דרושה מלחמה יומיומית מצד העתונאים כדי לקיים את הסעיפים שלו שכן, ההנהלה מתעלמת מהם. הועד מטפל בעתונאים באופן פרטני, ואולי הוא עושה ככל יכולתו, אבל כל עוד אין נכונות של כלל העובדים לצאת למלחמה זהו קרב מהסס. בידיעות אחרונות, אחרי משא ומתן ארוך מאד, נחתם הסכם קבוצי לחמש שנים, ההסכם מקנה הטבות שכר, הצמדה למדד ושתוף ברווחים בצורה של בונוסים לפי שיעור הרווח. ההסכם שומר על זכויות הקבועים ומבחינה זו הוא הישג. כידוע, השכר בידיעות אחרונות הוא מהגבוהים בשוק העתונות, אולם לפי ההסכם בתוך שנתיים יסתיים הרב הקבוצי, והעתון יוכל להנפיק חוזים אישיים ללא הגבלה.

כיום הם מהווים חמישים אחוז ואילו בעוד שנתיים, ניתן

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

יהיה להגדיל את מספרם וההסכם הקבוצי, באופן בלתי נמנע
יהפוך למעוט.

גם... בעתון "הצופה" קיים הסכם קבוצי אך אלו עתונים
קטנים, שהם אמנם מקבלים תוספות שכר, אבל בסך הכל השכר
שם נמוך ביותר.

רשות השידור, שפועלת על פי חוק, ובה יש הסכם קבוצי
מחייב, בעיותיה ידועות לכולנו, חרב הפטורים מאיימת על
העובדים מזה שנתיים, הגרעון התקציבי גדול, המנכ"ל עומד
להתחלף וכל המלחמות שהיו בתוך ההנהלה, ובין ההנהלה
למשרדי הממשלה החלישו את הרשות.

הכוונות להפירט אותה דורשות מלחמת נגד בעד שידור
ציבורי, ונגד פגיעה בעובדים, ודו"ח צוקרמן שעומד
להתפרסם לגבי מצב הרשות, מעורר חששות גם הוא, מסיבות
אלה אנחנו מנסים לאחד את העובדים שניסו... בשלב ראשון
אנחנו פועלים לאיחוד בין בעלי הרדיו בתל אביב ובירושלים
כדי להפסיק את הפילוג שם בין העובדים.

מעבר לכך, יהיה צורך בפעילות ציבורית בכנסת, בכל מקום
אפשרי אחר, וגם שיתוף פעולה עם ההסתדרות שהרי הטכנאים
ועובדי המנהלה שם הם חברי הסתדרות.

ממה שתארתי עד עכשיו, ניתן להבין כי נוסף לעבודה שלנו
על ההסכמים הקבוציים, גדל מאד היקף העבודה באגודה גם
לגבי היחידים, זאת אומרת יעוץ באופן פרטני לאנשים.
עתונאים שפורשים, עתונאים שזכויותיהם נפגעו, ובעיקר גדל
מאד מספר העתונאים בחוזים אישיים ופריילנסרים שמתיעצים
ומבקשים טיפול וסיוע.

יש לציין שהחוזים האישיים שמוצגים לפוננו רדני לקרל את

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

לפנות לאפיקים אחרים, לראות אותו לבנות אותו בצורה שונה.

האגודה, בחלק מהפעילויות כבר התחלנו האגודה מתארגנת לפעילויות במשור הציבורי והכללי יותר, החל מהכנת ספר זכויות לעתונאים וחוברת הדרכה על בריאות ועבודה מול מחשב שנמצאים בשלבי הכנה, כלה בפניות לכנסת ורשויות שלטון בבעיות שנוגעות לכלל העתונאים.

אנו מייצגים אנטרסים כלליים של העתונאים, למשל אנחנו פועלים לחקיקה, דבר היועץ המשפטי מר רובינשטיין על החסיון העתונאי, כל הנושא הזה התעורר בעקבות מאסרו של העתונאי גידי מרון לפני כשנתיים ופניינתו לשר המשפטים ולשר המשטרה, בעקבות הפנייה הוקמה ועדת מעוז שהמליצה על עגונו של החסיון העתונאי בחוק, וכרגע, אנחנו בדיונים עם משרד המשפטים כדי להרחיב את ההצעה של החסיון העתונאי, כדי שהוא יהיה כמה שיותר רחב ומוחלט.

בנוסף הופענו בפני ועדות בכנסת בנושא של מעמדם הירוד של העתונאים, התרענו על מצב הפרילנסרים על הפרת זכויותיהם בפני שרי העבודה והתקשורת, בכוונתנו להציע הצעת חוק להסדיר את מעמד הפרילנסרים, לנסות לקדם אותה בכנסת.

יש לדעתי חשיבות רבה להרחיב את הפעילות הציבורית מאחר שבתחום הסכמי העבודה כוחנו הולך ופוחת ולכן איננו יכולים להשיג תיקונים, תיקונים אלו במשא ומשן עם המול"ים אלא רק בשטח הציבורי.

בנוסף, צריך לפעול לזכויות... לעתונאים בתחומים נוספים כדי שיבינו את חשיבות ההתאגדות של העתונאים. למשל, עכשיו אנחנו נמצאים במשא ומתן להכנת פוליסה ייחודית

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

לעתונאים להגנה משפטית בבית הדין מפני מעבידים, זוהי פוליסה שאין כמוה בארץ ולטענת חברת הבטוח אין כמוה גם בעולם.

עתונאים שהטיפול שלנו בהם לא יועיל ויזדקקו לתביעה משפטית הם יזכו לייצוג על ידי עורך דין מתוך רשימה לבחירתם שימומן על ידי חברת הבטוח. המשא ומתן הזה נמצא בשלבים מתקדמים.

אם כן, אנחנו במגעים עם גופים אקדמאים כדי לארגן השתלמויות בתנאים נוחים לעתונאים, עם זה אנחנו מנסים להרחיב את לשכת העבודה לעתונאים ולהפעיל לשכות סיוע ומועדני צרכנים.

מצד שני אנו פועלים לשתוף פעולה ואפילו מעין פדרציה ניגודים בתחומים קרובים לתקשורת כמו עובדי הדפוס וטכנאים וצוותי טלויזיה, נפגשנו כבר עם נציגים של עובדי הדפוס ועם נציגים של אגוד צוותי הטלויזיה כדי לנסות ולארגן ולתאם את הקוים של שתוף הפעולה.

ככל שעתונאים רבים יותר יצטרפו לאגודה, נוכל לאחד אותם ולאגד אותם ולהגן עליהם בנושאים שונים ואפילו לקבוע שכר מינימום, שאם הם יהיו חברי האגודה ויהיו מוכנים להתחייב לו בסך הכל ישפר את מעמדם של כולם.

אולם נדרשת כאן גם פעולה הסברתית וחשוב אין ספק לפעול בנושא הזה, כדי שיצטרפו כמה שיותר חברים ולתת להם שרותים רבים ככל הניתן כדי להגביר את כוחנו כלפי המעסיקים וכלפי הציבור בנסיבות המיוחדות של המציאות הקיימת. תודה רבה.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

ד. פיאנס:

תודה רבה למלי, אני מזמין את ישראל פז מועדת הביקורת למסור את הדו"ח שלו.

י. פז:

חלק מהדברים שמעתם מדברי יושב ראש האגודה והמזכ"ל, אבל אני חושב בדו"ח הרביעי שלי כיושב ראש ועדת הבקורת עדיין לא נתקלנו בתופעות כל כך קשות כמו שהפעם, ולכן, הדוח הוא די קודר.

הדוח הכספי של אגודת העתונאים לשנת 1996, שהכין רואה החשבון של האגודה מנחם רוזן, הינו מאזן בוחן, המאזן המאושר יוגש בעוד כמה שבועות, נציגות מס הכנסה הטילה השנה שורה של הנחיות חדשות הקשורות במילוי דוחות כספיים של מוסדות ציבור, לכן ניתנה ארכה להגשת הדוחות.

אנחנו מתייחסים לכן, לנתונים של מאזן הבוחן ל-1996 כפי שהוכנו על ידי רואה החשבון, על פי הנתונים של מאזן הבוחן סיימה האגודה את שנת 1996 בעודף הכנסות על הוצאות של כ-157,000 שקל, ואולם בשל דרישת תשלום של מינהל מקרקעי ישראל בגין דמי חכירה לבית סוקולוב בסכום אבסורדי של מיליון ומאתיים שמונים ושלושה אלף ש"ח היה הכרח להפריש סך של מאתיים אלף על חשבון החוב הזה, עד שיושג הסדר עם המינהל על גובה התשלום ודרך פרישתו.

אי לכך לאחר ניכוי המקדמה לחוב למינהל, בסך מאתיים אלף שקל הסתיימה בעודף הוצאות על הכנסות בסך של 42,571 ש"ח לעומת עודף הכנסות על הוצאות בסך 134,695 ש"ח. לפי המאזן המאושר והמבוקר של שנת 1995.

יצוין כי דרישת החוק של המינהל היא חסרת כל פרופורציה

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

משום שבעבר שלמה האגודה במשך שבע שנים, כשלושה עשר אלף ש"ח לשנה דמי חכירה.

ראשי האגודה פנו למינהל בדרישה לבטל את דרישת התשלום וטרם נתקבלה תשובה חיובית, מכיוון שמדובר בסכום אדיר, העלול להשפיע על חוסנו הכלכלי של האגודה ואולי אף לחסלה, אנו ממליצים שהנושא יטופל ובהקדם בסיוע מומחים חיצוניים.

בין הנתונים של מאזן 1996 וזה כבר שמעתם, בולטת המשך הירידה בהכנסות ממסיבות עתונאים, מגמה שהתחילה כבר לפני שנתיים, בסך הכל הכניסו אשתקד מסיבות העתונאים שנת בחירות לכנסת, 522,000 ש"ח לעומת 565,000 שנה קודם לכן. בשנת 1997 הירידה חדה עוד יותר לכן, יש להתייחס לבעיה זו בחומרה רבה, שכן מקור הכנסה חשוב נמצא בירידה תלולה ומתמדת.

לעומת ירידה זאת חלה עלייה בסעיף השכרת אולמות וחדרים בעיקר בשעות אחר הצהריים והערב כאשר בבית סוקולו לא מתקיימת פעילות עתונאית.

ההכנסות עלו מ-357,000 ש"ח ב-95 ל-419,000 ש"ח ב-1996. כמו כן, גדלו ההכנסות מההשכרה הקבועה, המסעדה, בניין לשכת העתונות הממשלתית, החנויות בלובי, בסך הכל 708,000 לשנת 1996 לעומת 535,000 שנה קודם לכן.

בסעיפי ההוצאות ועל כך כבר רמזה מלי, חל בזמן האחרון גידול משמעותי בסעיף היעוץ המשפטי לחברים ולועדים. 26.000 ש"ח לעומת 9,000 בלבד שנה קודם לכן. הגידול נבע מסגירת עתוננים והצורך ביעוץ חיצוני לועדים ולחברים.

הוצאה חד פעמית של 33,000 ש"ח היתה לצורך חידוש מערכת

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

המחשוב הישנה של האגודה שהותקנה בשנות ה-80 ולא ענתה על הצרכים הנוכחיים.

הוצאה חד פעמית אחרת הייתה בסך 43,000 ש"ח תשלום למפעילים הקודמים של המסעדה שקבלו בהתאם לחוזה את השתתפות האגודה בשפוץ בית הקפה.

סך הכל הסתכם מאזן 1996 במליון מאתיים שבעים ושמונה אלף ש"ח, לעומת תשע מאות ארבעים ושבעה אלף שנה קודם לכן. עקב הצפי לירידה חדה בהכנסות ממסיבות העתונאים מומלץ להכין תוכנית שווק לאולמות הבית לשעות אחר הצהריים והערב כדי לנסות ולהגדיל את התקבולים בסכום זה. כמו כן, מומלץ לבדוק דרכים להגברת השמוש בגן הבית בחודשי הקיץ כפי שהיה בשנים עברו וכפי שצויין יש לטפל בדחיפות בעניין החוב של דמי החכירה למינהל. אלה הם המשורים שיבטיחו את המשך האיזון התקציבי של האגודה.

לסיכום, בית סוקולוב הוכרז על ידי עריית תל אביב, כבית לשימור ופירושן של דבר שאין להורסו או לשנותו, אולם נראה שלא תהיה ברירה אלא, לבחון מחדש וברצינות מירבית את האפשרות העומדת לרשות האגודה לנצל לבנייה את השטח בחלקו האחורי של הבית. פרויקט כזה שיאגד בתוכו מרכז תקשורת בין השאר, שיופעל על ידי האגודה, יוכל לסייע לה רבות להתקיים ואף להתפתח, על כך בוודאי שנשמע דוח מיוחד.

ועדת הבקורת מודה למנכ"ל האגודה.

סוף צד ב'

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

דבר לא קורה ולהתייחס לאגודה ולתזרים ההכנסות שלה, כאילו זה היה לפני עשר ועשרים שנה. הדברים השתנו, תסתכלו הצידה, תסתכלו שמאלה וימינה, אנחנו צריכים להתאים את עצמנו למציאות ולצורך זה תהיה ישיבה, אספה מיוחדת וידונו בנושא.

ד.פיאנס:

נורית בואי תדברי פה.

נ.בת-יער:

אני רציתי לציין בין ההצעות כאן, יש מספר הצעות לשנוי של לאה פורת ולפני שהיא תדבר על זה, רציתי פשוט לציין שמהצורה שהדברים מנוסחים כאן, יכול להיות שההצעות הן יוצאות מן הכלל, יכול להיות שלא אבל לא כתוב מה משנים ממה למה ואין לנו שום אפשרות לדעת איך להצביע.

ד.פיאנס:

בסדר, עוד לא הגענו לזה ולאה פורת יושבת פה וכשנגיע להצעות שלה היא תסביר אותם, היא תסביר אותם.

טוב, בואו נחזור, אנחנו מתחילים עם ההצעות של ועדת החברים, רגע, תן להתקדם, טוב, ההצעה האחת של ועדת החברים באה להבדיל, יש לנו בעיה חמורה של חברים באגודה שהם לא עתונאים אלא הם עובדי התקשורת האלקטרונית, למשל מאפרים, למשל במאים, למשל כל מני תפקידים כאלה.

עד עכשיו כולם נתקבלו לאגודה כחברים כעתונאים בעוד שגם בתקשורת האלקטרונית הם נחשבים עוזרי תקשורת. ההצעה באה פה לשנות, שאלה פה יקראו "עובד עתונות אלקטרונית" וגם התעודות והמסמכים שהם יקבלו מאתנו כחברי אגודה יוגדרו

בצורה זו.

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

לעניין הזה, מוקדשים פה שניים או שלושה סעיפים בשנויים האלה, ארבעה סעיפים פה. אני מניח פה שאין התנגדות לדברים האלה, יש לך התנגדות לזה? כן? רגע, לא, לנושא הזה אני מדבר, לנושא של עובדי התקשורת רק. והסעיף הראשון, הסעיף השני שאומר לקבל תעודת עתונאי של האגוד, של האגודה הם יקבלו את זה, אבל יהיה מצוין שמה שהם עובד עתונות אלקטרונית.

עכשיו יש סעיף, יש שמה שורה של תיקונים שעניינם טכני לגמרי, זה העברת סמכויות מהועדה המקצועית שטיפלה בדברים האלה עד עכשיו לועדת חברים, שהיא הגוף הנכון. למשל, התקבלות לתאים מקצועיים, זאת אומרת זכויות של קבלה וזה תחום של ועדת חברים זה תיקון טכני לגמרי.

כן רגע, לזה אני אגיע, בינתיים אני מדבר על הדברים הקלים שעליהם אין מחלוקת, כי אני רוצה לדבר על הדברים אחר כך לפי סדר.

יש גם סעיף אחד, שלפי בקשת רשות השידור שהם מבקשים שאנחנו נסכים שאם זה יקרה, שהם יוכלו להתאחד עם רשות השידור בירושלים, יש להם איזה סידור פנימי שמה והתיקון הזה מאפשר להם את זה, זה לא דבר שעומד לקרות או לא עומד לקרות, אבל זה לפי בקשתם.

אני מדבר על סעיף שלוש עשרה, ארבע. תראה לפי הסעיפים האלה אתה לא תבין כלום, כי זה תיקונים של מילים, מה שיש לך פה, לא עוד לא עברתי עליו שש-שתיים עוד לא עברתי, אני תיכף אסביר אותו, אני מדבר עכשיו על שלוש, שלושה עשרה-ארבע. יש שמה עניין, שועד העתונאים בסניף קול ישראל בתל אביב ימשיך להמשך, ארבע שלוש עשרה, עליה,

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

ימשיך להבחר בנפרד על ידי אספת עתונאי קול ישראל בתל אביב, אולם רשאית האספה הנ"ל, להחליט על אחד עם ועד העתונאים בקול ישראל ירושלים ולאשר כללים לפעילות הועד המשותף.

אני לא חושב שזה סעיף שצריך להתעכב עליו, כי בסך הכל זה סעיף טכני של קול ישראל, הם בקשו את זה והועדה המקצועית נענתה לבקשתם והסכימה לכלול את זה בתקנון כדי שזה יתאפשר להם, זה לא דבר מהותי.

יש פה סעיף, עכשיו אנחנו מגיעים לסעיף שאתה רוצה, סעיף שתיים-שש, כן, שנאמר, שש-שתיים או שתיים-שש אני לא יודע איך זה, שש-שתיים, טוב, "ועדת חברים רשאית לאשר במקרים חריגים, מתן תעודת עתונאי למועמד עוד בטרם אושרה חברותו" רוצה להסביר את זה מלי? כן, בואי תסבירי את זה.

מ.בורוסלובסקי:

בדרך כלל, מועמדים מחכים שנה כדי להתקבל כחברים ורק כשהם חברים, הם זכאים לקבל תעודת עתונאי, ויש בזה הגיון כי אנחנו רוצים לראות שהם באמת מקיימים את כל חובותיהם ואכן ממשיכים לעבוד בעתונות.

מצד שני, יש לעתים חברים, שיש להם מנסיבות חריגות, שהם עתונאים מאד ותיקים, שאין שום חשש שהם יפסיקו להיות עתונים והם גם מוכרים לאגודה ויש להם נסיבות מיוחדות כמו, שהם צריכים את הכרטיס ל... מיוחדת או נסיעה או לתפקיד מסוים, ואז הם באים ומבקשים ולפי התקנון היום, אין לנו אפילו סמכות לאשר להם בטרם עברה שנה את התעודה ולכן, הוכנס הסעיף הזה שמאפשר להם, במקרים חריגים לתת להם תעודת עתונאי גם לפני שהם סיימו את תקופת המועמדות

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

לפני שהם קבלו את החברות הרשמית אחרי שנת חברות, אחרי שנת מועמדות, סליחה.

יש עתונאים שהם ותיקים, שהם עשרים שנה במקצוע אבל הם לא הצטרפו לאגודה, וכשמבקשים להצטרף לאגודה, אחרי חצי שנה שהם מועמדים יש להם איזה שהיא בעיה, הם זקוקים למשל, לתעודה לאיזה שהוא עניין מסוים, משלמים את המסים קדימה אין שום בעיה. אז בואי לכאן לאה.

ל.פורת:

אני פשוט רוצה לנמק, מדוע אני ועד הסעיף הזה, התיקון הזה ואני אומרת את זה מתוך נסיון אצלנו בעתון. אחד החברים הותיקים, אחד מחברי המערכת הותיקים החליט להצטרף לאגודה אחרי שנים שהוא לא היה חבר באגודה, הוא לא חשב על זה בכלל, זה לא היה בראש שלו, (משהו מהקהל מעיר הערה)

תראה אתה יודע שזה נכון, אז בוא נעזוב, אנחנו, אבל לא מגיע לו עונש. אז אני רוצה להגיד לך, פעם, זה לא פרס וזה לא עונש.

תראו, תפסיקו לשחק את המשחק של מיוחסים, רבותיי, אתם רוצים לתת לי לגמור לדבר? מה קרה לכם? אבל אל תתנפלו עליי.

תשמעו, היה פעם לפני המון שנים רואה חשבון שלא היו להם תעודות, לא היו חייבים בעלי השכלה אקדמאית, יום אחד החליטו זהו, מהיום והלאה כל רואה חשבון צריך להיות בעל השכלה אקדמאית, אז מה עושים עם כל הותיקים? כל הותיקים עשו להם הנחות. תראה אני רוצה להגיד לכם, אותו עתונאי,

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

רגע תנו לי לגמור רגע, אותו עתונאי שרצה להיות חבר באגודה וקבלו בזרועות פתוחות והתחיל לשלם מסים אומר, איפה התעודה שלי, איפה התעודה שלי, ובסוף הוא ויתר על זה. מפני שהוא היה צריך את התעודה כנראה לצרכים מסוימים כדי להציג אותה,

(הערות מהקהל)

זה לא בגלל זה, אני חושבת שאנחנו צריכים לקבל בברכה כל מי שמצטרף לאגודה, נקודה. אתם לא יכולים לשחק משחקים, עוד מעט לא יהיו חברים באגודה.

(הערות מהקהל)

זה לא קשור אחד לשני, מה זה שייך? אז בקשה תצביעו על זה.

ר. גוטרמן:

אני, תרשו לי להעיר, אני חושב שהנושא, הוא לא מצדיק את הוכוח הזה, כי מדובר לדעתי במקרים שוליים ולא על מי שהיה עשרים שנים עתונאי ב"הארץ" ולא הצטרף לאגודה, אלא דוקא לחבר'ה צעירים, שבאו והצטרפו לאגודה ונאמר מינו אותו לכתב בשטחים, עכשיו הוא אומר לנו בצדק, אתם רוצים שאת התעודת עתונאי שלי אני אנפיק דרך אגוד העתונאים ולא דרך לשכת העתונות הממשלית. עכשיו, אתם אומרים תחכה שנה, איך אני יכול לעבוד במשך שנה, כאשר אין לי שום תעודה, אז אפשר אולי להתגבר על הסעיף הזה בכך, שיוסף כאן על דעת זה, תעודה זמנית או תעודה שונה מהתעודה הרגילה, והיא תינתן על ידי ועדת חברים לאותם עתונאים שזקוקים לעבודתם לצורך עבודתם בשטח.

יש הרבה עתונאים, שהם עובדים כמשתכתיים ואחרים ואם הם

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

יקבלו את התעודה אחרי שנה לא יקרה שום דבר, כי ההמתנה של השנה אגב, היא לא רק לתעודת עתונאי, היא גם לאותה תווית הקסם של עתונות. כי אנחנו מכירים על הרבה מקרים שבאו חברים, הצטרפו לאגודה בקשו את התווית הזאת, שהיא שוה הרבה כסף מבחינת החניה ואחר כך נעלמו ולא שלמו מסים.

לכן, אמרנו תווית ותעודה רק אחרי שנה, התווית נשארת אחרי שנה, לגבי תעודה אני חושב שועדת החברים, שיושבים בה חברים מכל אמצעי התקשורת יחד עם מלי, היא מספיק מיושבת בדעתה וותיקה כדי להחליט האם לתת או לא. משה לרר בקשה.

מ. לרר:

הצעת פשרה אני מבקש, אני חושב שהעניין לא יכול לבוא להצבעה כאן, ומן הראוי היה שלא יוכלל בכלל, לא יוכלל בסדר היום שלנו.

אני מציע, שהזכות למקרים חריגים, בוא נאמר שזה חריגים אחד או שניים, אין צורך להטריד את כל הפורום הנכבד הזה. אני מבקש ליפות את כוחו של המנכ"ל ושל היועצת המשפטית להחליט לגופו של כל עניין, שכן מדובר במקרה חריג אחד או שניים ולהסיר, (הערות מהקהל)

אוקיי, בסדר, אבל, אני מבקש להוריד את הסעיף הזה מסדר היום ולהעביר את ההכרעה לידי המנכ"ל, אם זה חריג אחד או שניים ודאי שזה לא צריך להיות בתקנון, זה אחד או שניים.

רבותיי, זו החלטה שלי אחרת אני אצביע נגד.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

ד. פיאנס:

טוב אז בואו נצביע על זה, מי בעד ההחלטה כפי שהיא נאמרת פה, "ועדת חברים רשאית לאשר במקרים חריגים. מתן תעודת עתונאי למועמד עוד בטרם אושרה חברותו" מי בעד? עוד הצעה? תעודת עתונאי זמנית, בסדר, בסדר נוסף את המלה זמנית, מי בעד?

ר. גוטרמן:

רבותי, אנחנו צריכים את ההצבעות לתוך הפרוטוקול, מי בעד ההצעה שקרא כרגע דוד, בתוספת המלה זמנית?

ד. פיאנס:

זמנית, תוספת תעודת עתונאי זמנית, מי מתנגד?

ר. גוטרמן:

התקבל ברוב קולות.

ד. פיאנס:

התקבל, בסדר עכשיו אנחנו עוברים לסעיף ארבע-אחד-שש שהוא נוגע להתפטרות חבר ממוסדות האגודה. עד היום המצב מבחינת התקנון לא היה ברור, מתי ההתפטרות נכנסת לתוקף, כאן יש סעיף שנותן לו שהות של שבעים ושתיים שעות להתחרט ולחזור בו, אם הוא רוצה. (הערות מהקהל)

אז או שיתפטר או שלא יתפטר, כן.

הסעיף הבא, שנוגע לאותו עניין, יש לנו פה עכשיו, בקשר לזכות לבחור ולהבחר, זה בעמוד השני סעיף ארבע-שלוש עשרה-אחד עשרה, כאן אנחנו כבר מגיעים לסעיפים יותר מהותיים. "הזכות לבחור ולהבחר לועד, לועד אמצעי תקשורת, לועד כלשהו תהיה לחברי האגודה או האגוד בלבד המועסקים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

במערכת ואשר שלמו ברציפות מסי ועד במשך ששה חודשים לפחות, קודם לבחירות".

אני רוצה רק להקדים ולומר, זה לא היה הנמוק שבגללו זה הוצע, אני מבין שזה הוצע על ידי ועד מערכת, אבל למשל ב"דבר" קרא מקרה, שבועד ישב בן אדם שלא היה חבר אגודה ולא זה, והוא רק נכנס והתברג. אז אני חושב שזה סעיף מאד חשוב.

(הערות מהקהל)

לועד מערכת? הם לא עובדים במערכת, המדובר, המדובר על ועד מערכת או ועד עתון או ועד רדיו. עכשיו,

(הערות מהקהל)

לא מדובר עליך, זה מדובר על ועד, אבל זה לא שייך לך, אתה בוחר ונבחר באגודה, מה זה שייך?

(רעש - הערות מהקהל)

לא מנוסח? לועד אמצעי תקשורת - אמצעי תקשורת זה או עתון או רדיו או טלוויזיה.

מ. בורוסלבסקי:

מדובר בועד של עתון, בועד רדיו לא בועד האגודה. טדי,

טדי!

ד. פיאנס:

טוב, סעיף ארבע-שלוש עשרה-שלוש עשרה, זה סעיף שיוסף לתקנון ובו יאמר: "עתונאים שאינם מועסקים לפי ההסכם הקבוצי ואשר רשאים לבחור ולהבחר לועד המערכת כפי שנקבע בסעיף זה וזה למעלה, יש שמה סעיף, זכאים להשתתף בדיונים ולהצביע בכל עניין שיובא להכרעה בין העתונאים בועד או במערכת, למעט לגבי תנאי העבודה והשכר של העתונאים

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

המועסקים לפי ההסכם הקבוצי במערכת".

זאת אומרת, בן אדם שעובד בחוזה אישי לא יקבע את תנאי השכר של חברים שעובדים בחוזה הקבוצי, אלה המלים, וזה אני חושב סביר.

אסעיף שתיים, עכשיו יש תיקון כיוון שחלק מאמצעי התקשורת נסגרו והועד שלנו גדול ומנופח, ואנחנו כבר בועד של שבעה עשר חברים, ... מפחית את מספר חברי הועד למינימום של חמישה עשר לא שבעה עשר, כפי שהיה קודם.

עכשיו בעניין בחירת יושב ראש האגודה.

(הערות מהקהל)

עכשיו יש סעיף שנוגע לבחירת מקומות העבודה, רבותיי אנחנו רוצים לגמור בואו נתקדם. כן. רבותיי, יש פה סעיף בקשר לבחירת יושב ראש האגודה. הסעיף אומר ש"יושב ראש אגודה לא יבחר ליותר משתי תקופות כהונה רצופות" וזה שנוי משום שעד היום לא הייתה הגבלה, "אולם רשאי הוא להבחר לתקופת כהונה רצופה שלישית אם אישר זאת הועד היוצא בישיבה מיוחדת... נוספת בתום תקופת הכהונה ואשר האשור ניתן בה פה אחד על ידי כלל משתתפי הישיבה.

(תגובות מהקהל)

רגע, והמשך הסעיף הזה, רגע, רבותיי בואו נגמור את כל הנושא ואחר כך נדבר עליו,

(תגובות מהקהל)

המשך הסעיף קובע מנגנון, שבו אנחנו משתדלים לאלץ את האגודה להטיל יותר ממועמד אחד לתפקיד היושב ראש, עד עכשיו, בבחירות האחרונות למשל, היה לנו מועמד אחד, עכשיו אנחנו, יש פה מנגנון לאלץ לקבל יותר.

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

(תגובות מהקהל)

חמישה עשר של חברי הועד מסכימים להציג אותו,

(תגובות מהקהל)

שרה ל'ה בואי, בואי דברי פה.

ש. פרנקל:

אני אחזור שוב על מה שאמרתי קודם, הרבה שנים לא הייתי בפורום, עשיתי דברים אחרים.

אני טסתי מירושלים אז אני חייבת להגיע בזמן, ופתאום אני רואה את הדבר הזה, אני אומרת לכם, זה לא טוב, אז זאת היתה הערה אישית.

בקשר לסעיף הזה, אין לי בעיה עם זה שהגבלה של שתי קדנציות, אני חושבת שהמשגה הוא שהועד, נותנים לוועד את הסמכות ואת היכולת לבחור לשנה השלישית, אני חושבת, לאפשר לו להציע מועמדות, זה לא לבחור אותו כיושב ראש אגודה, האפשרות היא,

(הערות מהקהל)

רגע, אבל אני לא מבינה, תסלחו לי אני, סליחה, סליחה, סליחה, סליחה, למה אתה לא נותן לי לגמור משפט? למה אתה לא נותן לי לגמור משפט? אני הבנתי בדיוק את מה שקראתי, אני לא מבינה, למה צריך שחברי הועד יתנו את האוקיי, אני לא מבינה.

אפשר לכתוב במילים פשוטות, רשאי יושב ראש גם אחרי שתי קדנציות להגיש מועמדות, מכסימום הוא לא יבחר, אני לא מבינה את זה בכלל, למה?

(הערות מהקהל)

רגע, אז אם הרעיון הוא להגביל שתי קדנציות, אז תגידו

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

לקדנציה שלישית אפשר להבחר ברוב של שני שלישי, השד יודע
מה, אבל לא ככה.

מ.בורוסלבסקי:

סליחה, אולי אני אסביר מה חשבה הועדה המקצועית כשהיא
הציעה את זה, הועדה המקצועית מבקשת להגביל את הקדנציה
של יושב ראש האגודה, ההגבלה הקבועה תהיה לשתי קדנציות.
אבל במקרה, חשבה הועדה המקצועית שאותו יושב ראש הוא
יושב ראש מוצלח והועד חושב, שכדאי לאפשר לו לנסות להבחר
בשלישית, הוא לא בוחר אותו, הוא רק מנסה לבחור אותו, כי
אז אפשר לתת לו קדנציה שלישית, אבל כדי לא לעשות את זה
קדנציה אוטומטית, שהועד יאפשר את זה, כדי להקשות את זה,
זה רק במקרה שבאמת טוב וכל הועד חושב שהוא טוב, לכן,
הקשו ואמרו אוקיי, במקרה שכל הועד יחשוב בישיבתו, כל מי
שיהיה באותה ישיבה יחשוב שהוא בסדר, אז יתנו לו להבחר,
אפשרות להבחר פעם נוספת, הם לא יבחרו אותו כן, אז אין
פה פגיעה בדמוקרטיה, ההפך מקשים עליו להבחר, לנסות
להבחר בפעם השלישית.

ר.גוטרמן:

רבותי, אני חושב שבגלל השעה המאוחרת ובגלל שהתעוררו פה
שאלות די מביכות, צריך ללכת לפי הדוגמה הממשלתית. ראש
הממשלה נבחר לשתי קדנציות ולא עוד קדנציה אם ירצה או לא
ירצה, הנשיא לשתי קדנציות וצריך להחליט שגם יושב הראש
ולא להחליט, לדעתי צריך למחוק את כל הסעיף של הקדנציה
השלישית.

ד.פיאנס:

אז הסעיף יהיה, אז הסעיף יהיה "יו"ר האגודה לא יבחר

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

ליותר משתי תקופות שאינן רצופות, נקודה סוף".
משך הקדנציה הזו ישנו בתקנון הרי פה זה רק, פה זה רק
תקונים לתקנון, ו"שנתיים משך הקדנציה". רבותיי, בואו,
אז אנחנו מצביעים על שלושת הסעיפים שנוגעים ליו"ר, בקשה
אני קורא אותם עוד פעם,

מ.בורוסלבסקי:

רגע, לא הצביעו מהתחלה עד הנה כל מה שהסברת,

ד.פיאנס:

הצביעו על הכל, רק על זה, סעיף שבע, "הבחירות ליו"ר
האגודה" זה שבע ח' "יושב ראש אגודה לא יבחר ליותר משתי
תקופות כהונה רצופות" שבע ט' "הוראות תקנון זה, לרבות
הוראות סעיף שש דלעיל, יחולו בשנתיים המחויבים על
הבחירות ליו"ר האגודה"
(הערות מהקהל)

זה תיקון, זה תיקון שמתחייב באופן טכני מהגבלת הזו,
לגבי התקנון זה לא שום דבר, לא כסעיף שש, בסעיף י' זה
הסעיף שבו אנחנו משתדלים, לא, שיהיה יותר ממועמד אחד
לבחירות, ההגבלה קיימת, אבל שיהיה יותר שלא יהיה מצב,
שבו אנחנו נצביע בעד אחד, זה עניין של טכניקה שאם לא
יהיה זה ימנו ועדות, תפנה לוועדה של ועדי העתונאים וכן
הלאה, יש פה מנגנון ורק אם כל זה לא יעמוד בפרק, אז לא
תהיה ברירה, יהיה מועמד אחד, אבל לעשות כל מאמץ להציג
יותר ל, טוב, מי בעד? יש משהוא נגד? לא אין, פה אחד.
עכשיו, אז אנחנו מאשרים אם ככה, לא כי את ההצעה המשותפת
של הוועדה המקצועית וועדת החברים ואת הצעות הוועדה
המקצועית כפי שתוקנו פה באספה. כן, מי בעד? כולם, יש

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

מתנגדים? אין. כולם בפה אחד. עכשיו לאה פורת תסביר את ההצעה שלה, שזאת הצעה לשנוי קצוני יותר. בואי לאה.

ר. גוטרמן:

אני רוצה להסביר לך, ברשותך וגם דברה על כך קודם נורית בת יער, אנחנו מנסיון העבר, הקפדנו הפעם להודיע לחברים פעמיים, פעם אחת לפני חודש, שעומדת להיות אספה ומי שמעוניין להגיש הצעות לתיקון. פעם שנייה לפני כשבוע, עשרה ימים הודענו לחברים שבתאריך זה וזה, תזכורת לכל אלף שלוש מאות החברים, תהיה אספה הוגשו הצעות לתיקון התקנון, ניתן לעיין בהצעות במזכירות האגודה. ושם אצל דבורה היו כל ההצעות עם התקנון הזה, כדי שלא נצטרך, ולצערי מספר האנשים שהגיע היה מועט, בקשה.

נ. בת-יער:

העניין הוא כזה, שלפני כמה אספות בערך שלוש אספות, שהיו כאן ניסו להכניס שנויים לתקנון והחברים התקוממו מפני שהם לא ידעו מה משנים למה. ואז הוחלט שכשרוצים להציע שנויים לתקנון, ישלחו לחברים הביתה את ההצעות ממה משנים למה משנים, חודש לפני כדי שבבית בשקט, כל אחד יוכל לבדוק את התקנות ולראות אם זה מקובל עליו או לא. למרות שכך הוחלט כאן, משום מה לא עוקבים אחר ההחלטה הזאת, שנתקבלה על ידי האספה הכללית וזה, ואני חושבת שמאחר ששולחים לנו מכתבים אחת לכמה זמן, על כל מני נושאים אחרים, באותה מעטפה אפשר להכניס גם את ההצעות האלה, שמנוסחות בצורה מדויקת ממה משנים למה משנים ולאפשר לנו לקרוא ולא לגרום לכך, שאנשים יצטרכו לבוא לכאן במיוחד כדי לבקש את הנוסח, את כל הדברים האחרים לא

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

מזמנים אותנו לכאן לקרוא, שולחים לנו במעטפות.
בדיוק באותה מידה ניתן את ההצעות לשלוח אלינו הביתה
ולאפשר לנו לבדוק אותם בתקנון, ואז לא נבוא ונצטרך פה
להצביע בלי לדעת על מה מדברים.

ר. גוטרמן:

רק למען הפרוטוקול, אנחנו בדקנו, כיון שחבר הועדה
המכינה, יחזקאל אבירם, שהיה פה עד לפני כמה דקות, העלה
בפנינו את הסוגיה הזאת, שעכשיו דיברה עליה נורית ובדקנו
בפרוטוקולים קודמים, מעולם לא התקבלה החלטה כזאת, זאת
היתה רק משאלת לב, יתרה מזאת מה שעשינו בבחירות הפעם
ועומדת כאן לאה פורת, שהיא יושבת ראש ועד עתונאי הארץ,
אנחנו הרחבנו את המעגל, אנחנו שלחנו לכל ועדי המערכות
מבעוד מועד את תקנון האגודה עם העתקים, שלחנו את כל
הצעות התיקון בקשנו באותיות גדולות, נא לתלות על לוח
המודעות, החברים שאכן התעניינו בנושא וזה כל כך חשוב
להם, הם לא צריכים לדחות את ההתעניינות לשעה שש בערב,
ביום האספה, אם הנושא כל כך בנפשם, יטריחו עצמם או לועד
העתונאים שלהם או לבית אגודת העתונאים, יקדישו מזמנם,
יקבלו קפה, יעברו על ההצעות החלטה, ישאלו את מלי, שבוע
לפני במה מדובר ולא יבואו לכאן בשעה שש וירצו פרוש
רש"י.

לצורך זה, אנחנו הודענו לכל החברים ולחברי ועדי המערכות
מבעוד מועד ואני חושב, שבנקודה זאת כדי להמנע מתגובה של
נורית כי אחר כך אני צריך להגיד שוב.

ל. פורת:

אני רוצה להוסיף מה אני עשיתי אצלי בעתון אי, של צעיר

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

הרב לא היתה הענות.

נוסף לכל הפניות של האגודה אני בעצמי העברתי מכתבים לכל החברים וצינתי שיש ברשותי כמה עותקים של התקנון ויכולים לבוא, לעיין בתקנון ולהציע תיקונים.

יחד עם זאת, אני מקבלת את ההצעה של נורית, שב...הזה אולי היה נכון לכתוב מה היה הסעיף הקודם ומה רוצים לתקן, זה אני מקבלת. אבל בעקרון, לכל אחד מחברי האגודה ולא ליושבי ראש ועדים, ולא רק לחברי ועדה זו או אחרת היתה, היה מספיק זמן ואפשרות להציע שנויים.

עכשיו, השנויים שאני מציע פה וזה לא סוד, אני הצעתי אותם בועדה המקצועית, שיוגשו על ידי הועדה והועדה לא קבלה אותם והיא בקשה שאני אציע אותם באופן פרטי. כולם, כל הסעיפים האלה ואני תיכף אסביר, כל הסעיפים האלה יש להם מטרה אחת, לאפשר גם לבעלי החוזים האשיים לבחור ולהבחר לתפקידים, במילים אחרות, לפתוח את הדלתות לפני בעלי החוזים האישיים משתי סיבות, אלף משום שהם הרוב המוחץ בין כלל העתונאים היום. בית, משום שאנחנו מעוניינים לקרב אותם כי אלה הם העתונאים היום ואם אנחנו לא מאפשרים להם למלא תפקידים מסוימים או לא מאפשרים להם לבחור לתפקידים מסוימים, אנחנו מרחיקים אותם עוד יותר.

עכשיו, סעיף ארבע-אחד, זה צריך להיות שש עשרה לא שמונה עשרה אומר: "יושבי ראש מוסדות האגודה הנזכרים בתקנון זה," טוב אני לא יכולה ללכת אחורנית, אבל אתם יודעים מהם מוסדות האגודה, "יהיו רק חברים המועסקים בהסכם קבוצי, שנחתם עם האגוד ו/או האגודה או חברים שפרשו לגמלאות על פי הסכם כאמור".

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

אני מציעה לפתוח את התפקידים האלה גם בפני חברים המועסקים בחוזה אישי.
(תגובות מהקהל)

ל.פורת:

ארבע, סעיף ארבע-שלוש-שתיים-בית אומר, "בישיבת הועד הראשונה" הכונה היא לועד האגודה, "יבחר הועד מקרב חבריו את ממלא מקום היו"ר, סגן יו"ר, גזבר ויושבי ראש הועדה המקצועית, ועדת החברים וועדת בית סוקולוב של האגודה, אלה יהיו אחראים" רגע אחד, אז למה יש לי פה, כן, אז כאן להוסיף, להוסיף שהם יכולים להיות מועסקים בחוזים אישיים, אה כן כתוב, "לתפקיד ממלא מקום היו"ר לא יבחר עתונאי המועסק בחוזה אישי".

אז אני מציעה, אני מציעה שהוא כן יכול להיות. עכשיו סעיף ארבע-שלוש-ארבע-גימל, "התפטר חבר ועד שנבחר בבחירות חשאיות, כלליות של חברי האגודה, יכנס במקומו המועמד הראשון בתור לפי מספר הקולות ובהתאם להוראות תקנון הבחירות לועד האגודה המצורף לתקנון זה ובלבד, שלא יכנס במקום חבר יוצא שהועסק בהסכם קבוצי חבר המועסק בחוזה אישי".

טוב, אז גם זה אני מציעה לשנות.

סעיף ארבע-שש-חמש-אלף "ועדת האתיקה רשאית להחליט על פי שקול דעתה, לזמן את הנילון להבהרות בעל פה וכן, להזמין כל אדם שעשוי לסייע לה בהחלטתה, לרבות המתלונן". אני טוענת, לא ההצעה שלי היתה שיש להזמין את הנילון לועדת האתיקה בכל מקרה, אבל אז ענתה לי מלי, שיש לו הזדמנות אחרת להציג את הטענות שלו, אז אם זה לא נראה לכם אפשר

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית, מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

לוותר על זה.

סעיף ארבע-שלוש עשרה-תשע אומר, "פרש חבר ועד מערכת מכהונתו, יבוא במקומו מי שקבל בבחירות את מספר הקולות הגדול ביותר מן המועמדים ובלבד, שלא יבוא חבר חדש ובחווה אישי במקום חבר יוצא, שהיה בהסכם קבוצי". טוב, אז אותו דבר, אני אומרת שזה הכל סעיפים אנכרוניסטים. עכשיו, תקנון הבחירות. אנחנו עוברים לתקנון הבחירות, רגע, סעיף שלוש-גימל-שתיים כתוב פה ככה "מספרם של החברים שאינם מועסקים באמצעי תקשורת לפי הסכם קבוצי שנחתם בינו לבין האגוד, ו/או בינו לבין האגודה לא יעלה על ארבעים אחוז מכלל חברי הועד". אני לא יודעת אם אפשר לעמוד בכלל בסעיף הזה.

(הערות מהקהל)

לחזור על זה? כתוב פה, "בבחירות לועד" המדובר הוא על ועד האגודה, "מספרם של החברים שאינם מועסקים באמצעי תקשורת לפי הסכם קבוצי, שנחתם בינו לבין האגוד ו/או בינו לבין האגודה לא יעלה על ארבעים אחוז מכלל חברי הועד".

מ. בורוסלבסקי:

הכונה היא לחוזים אישיים, לא, לא, חוזים אישיים יכולים להבחר רק שלא יכול להיות שיהיו יותר חוזים אישיים, פרילנסרים מאשר ארבעים אחוז מכלל הועד, בגלל שכתוב שם שזה כולל את הגמלאים, הגמלאים הם חלק, הם לא שייכים להגבלה הזו.

ל. פורת:

במניין ארבעים אחוז, כתוב הלאה "לא יבואו נציגי הגמלאים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

בועד".

מ.בורוסלבסקי:

כן, את לא רוצה את ההגבלה על החוזים האישיים.

ל.פורת:

זה מה שאני אומרת, זה לא העניין של הגמלאים.

מ.בורוסלבסקי:

למה?

(תגובה מהקהל)

מ.בורוסלבסקי:

בסדר, אבל הם נמצאים בתוך הששים אחוז, זה הכנוונה, זה כתוב, אבל כתוב ב"מניין ארבעים אחוז של ההגבלה על החוזים האישיים, לא יבואו נציגי הגמלאים" זאת אומרת, שבתוך הארבעים אחוז של חוזים אישיים לא יבואו גמלאים. זה כתוב פה הרבה שנים.

ל.פורת:

חמש-אלף אומר ככה, עכשיו מדובר על נציגי מערכות לאגודה כן? "במערכת בה מתבססים יחסי עבודה על הסכם קבוצי עם האגוד ו/או האגודה, לא יוכל להבחר חבר אגודה כנציג לועד אלא אם הוא מועסק על פי תנאי ההסכם הקבוצי".

קודם כל, אני כבר לא חושבת שיש איזה שהוא מקום שיחסי עבודה מבוססים על חוזים, על הסכם קבוצי, יש דבר כזה?

מ.בורוסלבסקי:

עדיין יש הסכם קבוצי במעריב, ידיעות ואפילו בהארץ יש הסכם, וגם ברשות השידור.

ל.פורת:

אוקיי, אבל אני עדיין חושבת,

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

מ. בורוסלבסקי:

וגם בג'רוזלם פוסט, ובעיתון, ובעיתון הצופה.
(תגובה מהקהל)

ל. פורת:

טוב, אז סך הכל כמו שאתם רואים המגמה של ההצעות שלי, כמו שאני אומרת, לפתוח את הדלתות בפני בעלי חוזים אישיים כי ממילא הם הולכים ומשתלטים ואנחנו צריכים לקרב אותם ולעניין אותם בנושאים של זכויות.
(תגובה מהקהל)

י. ג'קסון:

יוסף ג'קסון, יושב ראש ועד עתונאי ידיעות אחרונות. אני פשוט רציתי לענות מספר הערות להצעת לאה פורת, אני בהחלט מבין את המגמה החיובית שלה לפתוח את הדלתות ולא לעשות נומרוס קלאוסוס ביחס לבעלי חוזים אישיים. רק היא שוכחת דבר עקרוני, כל השתייכות שלנו לאגודה מבוססת על יוניוניסטי כלומר, השתייכות לאגודה ולהסכם מסוים שמחייב את כולנו.

למעשה, ברגע זה, ברגע שיהיה יושב ראש האגודה בעל חוזה אישי, למעשה המול"ים נצחו נצחון מכריע את האגודה ואת ההתארגנות שלנו כעתנואים. הם נצחו אותנו, מילא אנחנו עוד נלחמים בכל מיני מערכות, אבל גם, אני מוכרח להגיד לכם,

ל. פורת:

היום יש נתק,

י. ג'קסון:

לאה, לאה, אין נתק, כי בעלי חוזים אישיים יכולים להצטרף

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

לאגודה ולהיות פעילים באגודה, לצערנו, צריך יהיה מאד לשכנע בעלי חוזים בכלל להיות חברים באגודה, כלומר, לא עצם אם הם יכולים להבחר ליושבות ראש האגודה זה מה שמונע בעדם הצטרפות לאגודה. אין להם שום תחושה שהאגודה יכולה לתרום להם כלשהו ואין להם, וגם אם יהיו נציגים הם נתונים יותר למשיסה בעיני המול"ים מאשר עתונאי בהסכם הקבוצי.

עתונאי בחוזה אישי אפשר להפר את החוזה שלו תוך חודש, ואת יודעת את זה כמוני, אז אני אומר, השאיפה שלנו, אז אני רוצה לספר לך כי אני לא יכול לדבר על כל, אני יכול על המגזר הקטן שלנו בידיעות אחרונות, שעד 2001 יש לנו הסכם של רוב לעתונאים בהסכם הקבוצי והמגמה שלנו כועד היום, לעשות הסכם קבוצי גם לחוזים האישיים, למעט נושא הקביעות, שזה הרי, ומה הכוונה? לדאוג להם לנושא של השכר, לכל התנאים הסוציאליים למעט קביעות, שזה נכשלנו במאבקים משפטיים.

המגמה שלנו לשאוף לעצור את התהליך הסכר לא להצטרף אליו ולפתוח את האגודה, זה לא יעזור לנו, לא נקדם את האגודה בקטע הזה. אני בעד שהם יוכלו להצטרף כלומר, זה שהוא חוזה אישי אבל הוא רוצה לגלות פעילות, הוא יוכל להיות, אבל צריך להיות, שלפחות ראשי האגודה או חלק המכריע שלהם יהיו חברים בהסכם הקבוצי, לנסות להלחם כדי להפוך את ההסכם הקבוצי להיות נחלת כולם, ולא להצטרף למגמה, שבוא נבטל את ההסכם הקבוצי. אנחנו כאילו נותנים יד למול"ים בעניין הזה ועזרנו להם לנצח אותנו, תחשבי על זה.

סוף צד א'

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97צד ב'

א.אבנרי:

אדבר בגילוי לב, אתם יודעים בדיוק את המצב העלוב שאנחנו נמצאים בו, את הלחצים שבהם נתונים בהם חברי הועדים. אני אומר לכם מנסיון אישי שלי, אני אומר את זה ברגע של גלוי לב, אתם לא יודעים גם באיזה מצב נמצא יושב ראש האגודה, גם חברי ועד אחרים בלחצים של מו"ל שלו ומול"ים אחרים. ואני אומר לכם כל עוד שאנחנו נוכל להחזיק בשיניים ולמנוע שיושב ראש אגודה ובעלי תפקידים מרכזיים יהיו בעלי חוזים אישיים, אנחנו חייבים לעמוד על הרגליים, אני חרד מהיום הזה. עם זאת חברי בעלי חוזים אישיים יכולים בהחלט להיות מיוצגים בועד של האגודה ובוועדות, גם לא יכול להיות בעל חוזה אישי, יו"ר ועד מקצועית נדמה לי, ויש להם זכות כמו ש... להיות פעילים והלואי ויהיו פעילים, אבל כל עוד שאנחנו יכולים למנוע זאת בתפקידים הבכירים ביותר, אני מציע למנוע את זה.

ע.אורן:

עמוס אורן, יש לי פשוט הערה, שלפני כמה דקות אשרנו את סעיף ארבע-שלוש עשרה-שלוש עשרה, שהוא בעצם סותר את כל ההצעות של לאה פורת. בסדר גמור, אבל ברגע שאשרנו את זה אנחנו לא יכולים לאשר את כל הסעיפים שלה, מפני שנאמר פה במפורש "זכאים להשתתף בדיונים ולהצביע בכל עניין שיובא, למעט לגבי תנאי העבודה והשכר של העתונאים, אז לא יכולים בעלי,

(הערות מהקהל)

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

אני חושב שנחמד להיות פה, אבל תאר לעצמך בעוד חמש שנים, שאנחנו נהיה הרוב, והאמן לי שבעוד חמש שנים כשבידיעות אחרונות, רוב העתונאים יהיו על חוזה אישי, האמן לי שכולם יהיו פה, כולם יהיו פה וההכרעה בסופו של דבר תהיה, שבסופו של דבר יושב ראש האגודה, עלול להוצר מצב, שיהיה על חוזה אישי,

(תגובות מהקהל)

אז רגע, תאר לך, רגע, רגע, לא, לא, האמן לי שאני עובר, גם אם מחר אני לא אהיה בעתון הארץ והחוזה שלי אומר שבעוד חודש אני לא אהיה בעתון הארץ, אני בעתון אחר או שאני אהיה דובר, או שאני אהיה ואתם יודעים איך המערכת הזאת פועלת ואני אשאר כחבר,

(הערות מהקהל)

אז אוקיי, אז אני אהיה משהו אחר, שאני אשאר חבר באגודה, אבל, אבל, אבל, ואז תארו לעצמכם שישבו פה בעלי החוזים האישיים ויתחילו בדרך עקלקלה ושונה לחלוטין לקפח את הגמלאים, חישבו על כך.

ד.פיאנס:

רבותיי, צר לי, אני הייתי מציע לחבר שיש לו חוזה אישי, שבא לדבר באספה הכללית, שקודם יבין בשביל מה קיימת האגודה הזאת.

מה שאתה דברת כאן, זה לא לעניין, האגודה הזאת לא יכולה להגן עליך כיוון שאתה בחוזה אישי, אתה חתמת לעמוס שוקן, שאתה והוא ושני הצדדים ואף אחד לא מתערב ביניכם, לעתון הארץ, בסדר, אז מה אתה רוצה? מה האגודה הזאת,

(תגובות מהקהל)

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

א.אבנרי:

יוסי, יוסי, אני רק רוצה רק דבר אחד, על הסגנון שלך למחות, אין לי באופן אישי שום דבר נגד בעלי חוזים אישיים, אתה לא יודע כמה פעולות אנחנו עשינו כדי לעשות כאן כנס של בעלי חוזים אישיים, והם לא רוצים לבוא, הם חוששים ואני מברך על כל חבר בעל חוזה אישי, שהצטרף לאגודה ויהיה פעיל, יוסי ויהיה פעיל בועד של האגודה, ושליש מחברי ועד האגודה הם בעלי חוזים אישיים לפי התקנון.

עם זאת, בשלב זה, כל עוד אנחנו יכולים עדיין, תראה כמה סייגים אני עושה, לשמור על חלקת האלוהים הקטנה הזאת, אז אנחנו עושים את זה, זה הכל.
(הערות מהקהל)

ד.פיאנס:

רבתי, חבל על הזמן, בואו ניגש ל,

מ.בורוסלבסקי:

רק אני רוצה להגיד משפט אחד, מאחר ויושב ראש האגודה המקצועית לא נמצא כאן, אני פשוט רוצה להסביר מדוע הועדה המקצועית החליטה, שהיא לא מקבלת את זה כהצעה משלה, אלא השאירה את זה ללא פורת להגיש את זה.

הנקודה היא, שאין שום כוונה להפלות, ואין פה הפליה של החוזים האישיים, האגודה מלכתחילה הוקמה כיוניון, כאגודה, כהסכם קבוצי המצב הוא, שבאמת החוזים האישיים הולכים ומתרבים ואמרתי את זה בדבריי, אבל כרגע, עדיין יש רוב להסכם הקיבוצי. ברור שבעוד חמש שנים,

(הערות מהקהל)

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

תנו לי לגמור, שליחה, האגודה עצמה, עדיין רוב החברים הם בהסכם קיבוצי, לא ייתכן, שיושב ראש ועדה מקצועית שמנהל משא ומתן עם מול"ים לגבי הסכם קבוצי יהיה בחוזה אישי, זה פשוט סותר.

כיום המצב הוא, כיום המצב הוא שעדיין ההסכם הקבוצי קיים, אם בעוד חמש שנים אפילו אם בעוד שלוש שנים ישתנה המצב, החוזים האישיים יהפכו להיות רוב, בודאי שישונה התקנון כי גם האגודה אמורה לשנות את פניה ואת זה אמרנו, כרגע עדיין, עכשיו, החוזים האישיים יכולים לעשות כרצונם ולפעול, אין שום הגבלה על הפעילות שלהם, ההגבלה כאן בתקנון היא הגבלה על ניהול משא ומתן קבוצי, על פעילות קבוצית, אני רוצה שיבינו את זה.

הם יכולים, אגב, להיות יושבי ראש ועדים מקצועיים שבהם אין שום פאן של, אין שום אספקט של הסכם קבוצי, של משא ומתן קבוצי.

ל.פורת:

אני רוצה להזכיר לכולם, לנוכחים המעטים שנמצאים כאן, שהרוב המכריע של בעלי החוזים האישיים, לא הלכו לזה מרצונם, הם הלכו לזה בעל כורחם ואנחנו מתייחסים אליהם כעל מצורעים.

אתם מדברים על בעלי החוזים האישיים, כעל אנשים לא שווי זכויות לבעלי הסכם קבוצי. בודאי הם לא שווי זכויות, אין להם את אותם הזכויות אצל המול"ים, אבל שלא יהיו להם את אותם הזכויות באגודת העתונאים, לא מקובל עליי.

(תגובות מהקהל)

רגע אחד, יש בכלל, היום כבר אין בכלל משא ומתן בין

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

אגודת העתונאים לאגוד מול"ים, אין כבר אגוד מול"ים היום בכלל.

(תגובות מהקהל)

מ. בורוסלבסקי:

יש משא ומתן בין העתונים לבין האגודה.

ד. פיאנס:

אנחנו מעמידים את הצעתה של לאה להצבעה, למעט את הסעיף שהיא מחקה כמובן, מי בעד ההצבעה הזאת? טוב שניים, מי נגד ההצעה הזאת? טוב ההצעה נפלה.

טוב רבותי, רק את ההחלטות של הועדה המכינה, ... החלטות דקלרטיביות כמו בכל אספה בסוף, זה לא נוגע. לפרוטוקול אני קורא אותם.

"1. האספה הכללית של אגודת העתונאים מביעה דאגה מפני הסכנה של הסתה ואלימות מילולית ופיזית כלפי התקשורת. האספה קוראת לייזום פעולות הסברה נרחבות, בעיקר בקרב בני נוער וחיילים, שידגישו את הסכנות שבעוינות לתקשורת ואת חשיבות חופש העתונות לשמירת ערכי הדמוקרטיה. מוצע לגייס לצורך מבצע ההסברה, עתונאים בכירים מהתקשורת הכתובה והאלקטרונית כדי שיסייעו בשיפור תדמית התקשורת והעוסקים בה.

2. האספה הכללית מתריעה על השחיקה בשכרם ובתנאי עבודתם של העתונאים המועסקים בתקשורת הכתובה והאלקטרונית. עתונאים רבים נאלצים לעבוד היום בתנאים מחפירים כפרילנסרים או בחוזים אישיים ונתונים להשפעת מול"ים והאנטרסים הכלכליים שלהם.

האספה קוראת לעתונאים להאבק יחד עם האגודה לשיפור שכרם

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

ומעמדם.

3. האספה הכללית מוחה על הכוונה להפריט את רשות השידור וקובעת כי המשך קיומו של ערוץ שידור ציבורי הוא אנטרס ראשון במעלה הן של צרכני התקשורת והן של העובדים. במדינות המערב ובארצות הברית נשמר בצד הערוצים המסחריים גם גוף שידור ציבורי בלתי תלוי, ה... שקולים כלכליים. האגודה תאבק בכל נסיון לפגוע בעתונאים ובמעמדו של השדור הציבורי.

4. האספה הכללית הכללית קוראת לעגן בחוק את הזכות לחסיון של מקורות מידע עתונאיים, היא דורשת כי... עריכי החקיקה בנושא, כפי שהבטיח לאגודה שר המשפטים צחי הנגבי, וכפי שאמר אליקים רובינשטיין פה.

5. האספה הכללית שולחת ברכת הצלחה לאמצעי התקשורת החדשים שנפתחו במדינה ותורמים רבות להגברת הפלורליזם התקשורתי ולאספקת מקומות תעסוקה לעתונאים מובטלים.

6. האספה קוראת לקבוע הפרדה מוחלטת בין בעל עתון המופקד על הצד העסקי שלו, לבין עורך ראשי ועתונאי שעסוקם עתונאי בלבד.

7. האספה מתריעה על התופעה המתפשטת של השתתפות עתונאים בפרסומות מסחריות בניגוד לכללי האתיקה ותוך פגיעה בתדמית הענף.

8. האספה קוראת למול"ים שחברותיהם אינם נסחרות בבורסה, לקיים ככתובו וכלשונו את סעיף השקיפות, לתקנון החדש של מועצת העתונות ולדווח על עסקיהם השונים והאנטרסים הכלכליים שבהם הם מתרבים בנוסף לכלי התקשורת שבבעלותם.

9. לקראת חידוש חוזה הזכיינים בערוץ השני, מביעה האספה

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

הכללית דאגה מהקרטיליזציה והמונולופוליזציה בתקשורת הישראלית וקוראת להגביל בחוק את ריכוז הבעלויות בתקשורת הכתובה והאלקטרונית, כדי למנוע את המצב העכשוי, שתשעים אחוז מהבעלות על התקשורת מתרכזת בידי שלוש משפחות.

האספה מזהירה כי ריכוז הבעלות בצורה צולבת בידי קומץ של בעלי אנטרסים כלכליים, מסחריים עלול לפגוע בחופש העתונות, באתיקה המצקועית ובזרימת מידע לגיטימי לציבור. 10. האספה הכללית קוראת למועצת העתונות ולנשיאה לפעול למען האנטרסים של העתונאים ולהפגין איזון ביחסה לעתונאים מול המול"ים והעורכים.

11. האספה מביעה את הוקרתה למנכ"ל האגודה ובית סוקולוב רזי גוטרמן, למרכזת המקצועית עו"ד מלי בורוסלבסקי ולכל צוות העובדים, על עבודתם המסורה למען האגודה והבית. אנחנו מצביעים על זה, משהוא נגד משהו?

ל. פורת:

אני רוצה להגיד, מתוך הדברים שאמרה מלי על כל הפעילויות שלה ולזכויות העתונאים, הדברים האלה לא באו לידי ביטוי בשנה האחרונה, ... כל הנושאים האלה הם נושאים,

ר. גוטרמן:

לאה, אולי תנסחי בדקה ונוסיף את זה כסעיף נוסף. אבל זה דו"ח, זה לא הצעות החלטה.

ד. פיאנס:

זה הצעות החלטה של ...

ר. גוטרמן:

תקריא את הסעיף האחרון.

אגודת העתונאים - אסיפה כללית מיום 23/9/97

ד. פיאנס:

אז הנה כתוב,

ר. גוטרמן:

תקריא את זה, תקריא את הסעיף האחרון עוד פעם,

ד. פיאנס:

למרכזת המקצועית עו"ד מלי בורוסלבסקי, להוסיף משפט? על פעולתה הנמרצת להגנת זכויות העתונאים, אוקיי, טוב. מול המול"ים ובבתי המשפט.

ר. גוטרמן:

על חסימתה בגופה את המול"ים.

ד. פיאנס:

כן, היא יכולה באמת לחסום אותם.

ר. גוטרמן:

אני מבקש שתקריא גם, לצוות העובדים של האגודה, ללא קשר עם כל, אנחנו מפיצים אבל את רואה, טוב, תנעל את האספה.

ד. פיאנס:

האסיפה נעולה.

סוף צד ב'רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים